Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

AGRICULTURA NOUĂ

Anul IV — Nr. 327
Vineri 14 Iunie 1957

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi Silviculturii din R. P. R.

Cititi IN ACEST NUMĂR

- Din activitatea Editurii agro-Silvice de Stat (pag. a 2-a)
- La examene, printre studenţii agronomi (pag. a 2-a)
- R. Poenaru: Impresii din ospeţie (pag. a 3-a)
- Din R. P. Bulgaria (pag. a 4-a)
- Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii (pag. a 4-a)
- Citeva mijloace pentru conservarea lucernei şi trifoiului (pag. a 4-a)

Ştiţi să răspundeţi?

Un interesant concurs cu premii al ziarului „Agricultura Nouă"

(Citiţi amănunte în pagina a 2-a)

Oaspeţi dragi

Marţi după-amiază a sosit pe pămîntul patriei noastre, venind din R. P. Ungară, unde a făcut o vizită prietenească, delegaţia guvernamentală şi de partid a R. P. Bulgaria, în frunte cu tovarăşii Anton Iugov, preşedintele Consiliului de Miniştri, şi Todor Jivkov, prim secretar al C.C. al Partidului Comunist Bulgar.

Au trecut numai două luni şi citeva zile de cînd o delegaţie guvernamentală şi de partid a R. P. Romîne, în frunte cu tovarăşii Gheorghe Gheorghiu-Dej şi Chivu Stoica, a făcut o vizită în ţara vecină şi prietenă R. P. Bulgaria, unde a fost primită cu o deosebită simpatie şi căldură. Iată că acum, oamenii muncii din ţara noastră au prilejul să întîmpine cu aceeaşi dragoste şi entuziasm pe conducătorii poporului frate bulgar.

Prietenia dintre poporul romîn şi bulgar s-a făurit de-a lungul veacurilor, în lupta comună pentru libertate, independenţă naţională şi progres social. Această prietenie s-a cimentat şi mai mult, devenind de neclintit, după ce în ambele ţări s-au statornicit regimuri de democraţie populară. De atunci, popoarele romîn şi bulgar păşesc strîns unite spre un ţel comun: construirea socialismului şi apărarea păcii.

Hotărîrile adoptate în cursul tratativelor de la Sofia, cu prilejul vizitei în R. P. Bulgaria a delegaţiei guvernamentale şi de partid a ţării noastre, constituie o contribuţie de preţ la întărirea şi lărgirea colaborării frăţeşti dintre popoarele romîn şi bulgar. S-a stabilit atunci încheierea unui acord pentru livrări reciproce de mărfuri pe anii 1958-1960, extinderea schimbului de experienţă în domeniul construcţiei socialiste în agricultură, specializarea şi cooperarea în diferite ramuri industriale, intensificarea transportului de mărfuri şi a tranzitului, precum şi rezolvarea altor probleme importante pentru dezvoltarea economică a celor două ţări.

Popoarele romîn şi bulgar au obţinut în ultimii ani realizări de seamă în opera de construire a socialismului şi de ridicare continuă a nivelului de viaţă al oamenilor muncii. De aceea ele sînt profund interesate în colaborarea paşnică cu celelalte ţări, în menţinerea şi apărarea păcii. Mergînd consecvent pe linia rezolvării tuturor problemelor litigioase pe calea tratativelor, guvernele Romîniei şi Bulgariei luptă neobosit pentru înfăptuirea dezarmării, pentru încetarea experienţelor termo-nucleare şi interzicerea armelor atomice şi cu hidrogen, pentru pace şi securitate colectivă.

Vizita prietenească a conducătorilor poporului bulgar în ţara noastră contribuie la întărirea şi adîncirea legăturilor prieteneşti dintre popoarele romîn şi bulgar, la dezvoltarea colaborării dintre ţările noastre şi cimentarea unităţii ţărilor întregului lagăr socialist.

La Episcopia Bihorului, Oradea şi Cluj, pe unde oaspeţii noştri dragi au trecut în drum spre Bucureşti, ei au fost întîmpinaţi de către oamenii muncii din ţara noastră cu sentimente de caldă şi entuziastă prietenie. Miile de locuitori care s-au strîns pe peroanele gărilor au manifestat îndelung pentru prietenie veşnică între popoarele romîn şi bulgar, pentru pace şi socialism. Aceleaşi sentimente de solidaritate şi prietenie între cele două popoare şi între toate ţările lagărului socialist, în frunte cu Uniunea Sovietică, au fost oglindite şi în cuvîntările rostite de conducătorii delegaţiei bulgare şi cei ai organelor locale de partid şi de stat care l-au întîmpinat prin oraşele pe unde au trecut.

Miercuri, oaspeţii bulgari şi-au continuat vizita în ţara noastră trecînd prin Teiuş, Copşa Mică, Sibiu, Făgăraş şi Oraşul Stalin. De la Sibiu călătoria s-a făcut cu maşinile, astfel încît înalţii oaspeţi au putut vizita şi citeva comune din regiunea Stalin. Pretutindeni, oamenii muncii de la oraşe şi sate şi-au manifestat bucuria de a-i putea saluta în mijlocul lor pe solii poporului vecin şi frate. Inspre seară, oaspeţii au ajuns în Oraşul Stalin, unde s-au bucurat de aceeaşi primire călduroasă şi entuziastă. Peste 70.000 de locuitori ai oraşului au ieşit pe străzi în întîmpinarea oaspeţilor, asistînd apoi la mitingul ce a avut loc. Florile nenumărate, aplauzele, uralele şi ovaţiile nesfîrşite cu care a fost însoţită coloana de maşini pe toate străzile Oraşului Stalin au transformat întîlnirea cetăţenilor de aci cu conducătorii poporului vecin prieten într-o adevărată sărbătoare.

CITEVA PROBLEME CU PRIVIRE LA TRANSFORMAREA SOCIALISTA *a agriculturii în R. P. R.*

Interviu cu tov. ing. MARIN STANCU, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii

Congresul al II-lea al Partidului, pe baza unei profunde analize a schimbărilor ce au avut loc în ultimii ani în satele patriei noastre, a arătat posibilităţile ce există pentru transformarea socialistă a agriculturii în ritm rapid.

In legătură cu uriaşa muncă ce se desfăşoară în prezent în întreaga ţară, pentru rezolvarea acestei probleme de care depinde întărirea economiei noastre naţionale şi făurirea unui trai înstărit şi fericit al oamenilor muncii, ne-am adresat tov. ing. Marin Stancu, adjunct al ministrului Agriculturii şi Silviculturii care la întrebările puse a dat următoarele răspunsuri:

INTREBARE: Ce ne puteţi spune despre ritmul şi particularităţile transformării socialiste a agriculturii după Plenara din decembrie a C.C. al P.M.R.?

RASPUNS: In urma intensificării muncii organelor de partid şi de stat, în scopul lămuririi maselor largi de ţărani muncitori cu privire la foloasele mari pe care le oferă lucrarea în comun a pămîntului cu mijloace mecanizate, — ritmul cooperativizării agriculturii noastre a crescut simţitor. Este de ajuns să facem o comparaţie pentru a ne da seama îndată de acest lucru. In anul 1956, între 1 ianuarie—1 mai, s-au înscris în unităţile agricole cooperatiste 156.306 familii, cu 309.559 ha pămînt. In aceeaşi perioadă a anului 1957 însă, numărul familiilor înscrise în unităţile agricole cooperatiste a fost de 240.430 cu 470.559 ha pămînt. Se constată deci o creştere de 53% la familii şi 52% la suprafeţe, faţă de aceeaşi perioadă a anului 1956.

O caracteristică a muncii de cooperativizare în agricultură după Plenara din decembrie 1956 a C.C. al P.M.R. o constituie faptul că transformarea socialistă a agriculturii ne mai fiind considerată ca o muncă ce se desfăşoară de la sine şi nici ca una de campanie, a cerut permanenta mobilizare a tuturor forţelor de care dispun raioanele. In raionul Olteniţa regiunea Bucureşti de pildă, au fost angrenaţi pe lîngă activiştii de partid şi de stat, şi salariaţii ai cooperaţiei, cadrele didactice, deputaţii comunali, membrele comisiilor de femei etc.

Aceştia la rîndul lor au format în fiecare comună echipe de agitatori a căror activitate s-a bazat în primul rînd pe munca de lămurire a colectiviştilor, întovărăşiţilor şi chiar a unor ţărani cu gospodărie mijlocie cu trecere în sat — care depuseseră deja cererile de înscriere în gospodărie sau în întovărăşire. Aceştia cunoşteau cît se poate de bine condiţiile locale. De aceste condiţii s-a ţinut seama permanent în munca desfăşurată pentru formarea de noi unităţi agricole cooperatiste.

De pildă, crearea întovărăşirilor agricole şi pe bază de rudenie, constituie o metodă care a dat rezultate cît se poate de bune în raionul Olteniţa, regiunea Bucureşti.

Se poate afirma că în acest an, organele de partid şi de stat din unele regiuni şi raioane analizează mai temeinic condiţiile specifice fiecărui raion în parte şi ţin seama neapărat de ele la formarea noilor unităţi agricole cooperatiste. Dacă în anii trecuţi în această privinţă putea fi evidenţiată numai regiunea Constanţa, acum şi regiunile Galaţi, Bucureşti, Craiova şi altele şi-au însuşit experienţa pozitivă.

Din păcate însă, trebuie subliniat că mai sînt unele regiuni ca de pildă Piteşti, Suceava, Bacău şi Baia Mare care bat pasul pe loc în această importantă acţiune, deşi există condiţii bune pentru crearea unor puternice unităţi agricole cooperatiste. Din această cauză procentul cooperativizării pe întreaga ţară este încă mic faţă de posibilităţile existente: 22,3%.

INTREBARE: Cum explicaţi succesele muncii de cooperativizare a agriculturii în regiunile Constanţa şi Galaţi?

RASPUNS: Aceste succese se datoresc în primul rînd muncii politice de masă continuă şi insistentă. Comitetele regionale de partid au organizat şi au condus în mod nemijlocit întreaga muncă de cooperativizare, iar comitetele raionale de partid au strămutat centrul activităţii politice de masă de la raion, la comună. In munca lor ele au antrenat pe lîngă activişti de partid şi de stat şi pe numeroşi colectivişti şi întovărăşiţi fruntaşi. Aceştia, aşa cum am subliniat şi mai sus, s-au ocupat de un anume număr de familii de ţărani muncitori pentru a-i convinge să se înscrie în gospodăriile colective sau întovărăşiri. Faptele au dovedit că noul înscris a primit cu bucurie sarcina de a atrage la rîndul lui în gospodăria colectivă sau întovărăşire alte 2—3 familii. Această metodă a dat bune rezultate în regiunile Constanţa şi Galaţi. Putem spune chiar pe drept cuvînt, că ea a avut un rol hotărîtor în munca de cooperativizare a agriculturii în raioanele complet cooperativizate. Pe de altă parte, succesele în munca de cooperativizare se datoresc şi faptului că gospodăriile colective vechi au fost ajutate efectiv să se întărească din punct de vedere organizatoric şi economic, să devină adevărate puncte de atracţie pentru ţărănimea muncitoare. Rezultatele bune dobîndite de către gospodăriile colective fruntaşe au constituit exemple vii, grăitoare, care au stat la baza muncii de convingere a ţăranilor muncitori spre a se înscrie în gospodării colective sau întovărăşiri agricole. In această privinţă, putem cita ca exemple bune gospodăriile colective din comunele Comana şi Straja regiunea Constanţa care devenind unităţi agricole socialiste tot mai puternice şi repartizînd venituri mari la zi muncă au atras rînd pe rînd toate familiile din satele respective, în singura şi marea familie a colectiviştilor.

Ceea ce merită să fie arătat de asemenea, este că în regiunile Constanţa şi Galaţi munca nu s-a desfăşurat cu aceeaşi intensitate simultan în toate raioanele, ci pe baza situaţiei locale care a fost întotdeauna minuţios analizată. Anume, au fost concentrate forţe mai calificate în raioanele mai avansate unde existau condiţii prielnice cooperativizării agriculturii. Aşa s-a procedat de pildă în raionul Istria, regiunea Constanţa unde s-a desfăşurat o muncă intensă pînă la terminarea cooperativizării agriculturii. După aceea, o parte din activul de partid şi de stat folosit în munca de lămurire a ţăranilor muncitori din acest raion, avînd de acum şi o bogată experienţă, a trecut la ajutorarea raionului Tulcea, unde completa cooperativizare a agriculturii este în curs de realizare.

Tarlalizarea care s-a înfăptuit în unele raioane din regiunea Galaţi a constituit la rîndu-i un factor care a uşurat în mare măsură munca de cooperativizare, mai ales în ceea ce priveşte comasarea terenurilor.

Un aport însemnat în această acţiune l-au adus fără îndoială S.M.T-urile din regiunile respective, atît prin lucrările de bună calitate executate în unităţile socialiste deservite, cît şi prin munca dusă de către mecanizatorii şi agronomii din aceste staţiuni, în scopul atragerii ţăranilor muncitori în cooperativele agricole înfiinţate.

Toţi aceşti factori au contribuit în mare măsură la obţinerea succeselor amintite mai sus. In momentul de faţă, 12 din raioanele acestor două regiuni sînt complet cooperativizate.

Putem considera de pe acum, că în regiunea Constanţa cooperativizarea agriculturii este pe terminate. Unele din raioanele acestei regiuni ca de pildă Hîrşova au înfăptuit aproape în întregime şi colectivizarea.

INTREBARE: Cum apreciaţi desfăşurarea muncii pentru crearea cooperativelor agricole de producţie cu rentă şi cum credeţi că poate fi folosită experienţa obţinută în raioanele Gura Jiului şi Agnita, în scopul îmbunătăţirii acestei munci în restul ţării?

RASPUNS: Cooperativa agricolă de producţie cu rentă este o formă accesibilă de cooperare în producţia agricolă care îl cointeresează pe ţăranul muncitor şi îndeosebi pe cel cu gospodărie mijlocie. Rezultatele obţinute pînă în prezent în această privinţă, nu sînt satisfăcătoare. Aceasta se datoreşte în mare măsură faptului că organele

(continuare în pag. a 4-a)

Pentru recolte bogate în acest an

LA PRAŞITUL PORUMBULUI

Praşila întîia pe 13.200 ha cu porumb

Oamenii muncii de pe ogoarele regiunii Hunedoara folosesc din plin timpul prielnic pentru întreţinerea culturilor. In ultimele zile din săptămîna trecută, s-au prăşit în regiune 13.200 hectare cu porumb, floarea-soarelui, cartofi şi sfeclă de zahăr. Pînă la 7 iunie praşila întîia a fost executată pe întreaga regiune în proporţie de 97,2 la sută la sfecla de zahăr, 96,2 la sută la floarea-soarelui, 94,84 la sută la cartofi şi aproape 70 la sută la porumb. Pe mari suprafeţe s-a executat şi praşila a doua. In special la sfecla de zahăr, cartofi şi floarea-soarelui.

In raionul Haţeg, raionul cu cea mai mare suprafaţă de teren cultivată cu cartofi, s-a terminat în întregime praşila întîia la cartofi şi s-a executat peste 80 la sută din praşila a doua. In raioanele Alba şi Orăştie s-au prăşit pentru a doua oară peste 3.000 hectare cu cartofi.

Tractoristul Ion Ciutureanu de la secţia Portăreşti a gospodăriei de stat din Afumaţi-Craiova prăşeşte zilnic cu ajutorul unui cultivator suspendat cîte 18—20 hectare cu porumb. Pînă acum citeva zile, 62 ha fuseseră prăşite a doua oară.

60 la sută cu maşinile

Muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la gospodăria agricolă de stat Cerna Vodă, regiunea Constanţa, desfăşoară o muncă rodnică pentru buna întreţinere a culturilor prăşitoare.

Deşi condiţiile climatice n-au fost prea favorabile acestor lucrări, muncitorii, în frunte cu brigadierii Manea Pană şi Toporjinschi Constantin, au reuşit ca pînă la 6 iunie să prăşească culturile în procent de 60 la sută mecanic şi 40 la sută manual.

NICU BONEAŢA
corespondent

Mecanizatorii se pregătesc de recoltare

Utilajul este gata

Impreună cu tov. Mihai Seceleanu, agronomul şef al staţiunii noastre, am vizitat în ultimele zile mai multe gospodării colective şi întovărăşiri agricole deservite de noi. Peste tot am văzut culturile de păioase care se dezvoltă bine şi promit o recoltă bogată, ce va trebui strînsă în scurtă vreme.

— După cum se prezintă orzul şi griul, în 2—3 săptămîni va trebui să începem secerişul. „Băieţii sînt gata cu pregătirea secerătorilor şi a batozelor?" m-a întrebat preşedintele colectivei din comuna Baba Ana.

— Nu aveţi nici o grijă — i-am răspuns. Incă de la 9 mai s-a terminat în staţiunea noastră repararea şi recepţionarea celor 30 de batoze, 13 secerători-legători, 2 combine, 22 de dezmiriştitori şi a celor 13 motoare electrice pentru electrificarea ariilor. S-a făcut şi revizia celor 62 de tractoare cu care vom recolta păioasele.

Mulţi tovarăşi din regiune m-au întrebat cum ne-am organizat munca încît am reuşit să pregătim utilajul cu 10 zile înainte de termen. Le-am răspuns că aceasta se datoreşte muncii mai bine organizate în atelier şi interesului acordat lucrărilor de către toţi mecanizatorii. Din echipele care au executat reparaţia utilajului necesar în muncile de vară s-au evidenţiat mecanizatorii Constantin Soare, Dinu Gr. Ion, G. Stanciu, Ştefan Soare, Ion Cîrstică, A. Laur şi alţii.

Mai trebuie subliniat că la reuşita terminării reparaţiilor la vreme a contribuit în mare măsură şi faptul că mecanizatorii noştri au recondiţionat în atelierul S.M.T.-ului multe piese de schimb ca: grătare de batoză, pompe de injecţie şi altele fără a mai aştepta procurarea lor de la bazele de aprovizionare.

Pregătind temeinic tot utilajul agricol şi luînd măsuri de pe acum pentru formarea de cuplaje de cîte două secerători-legători şi pentru transformarea unei batoze pentru a executa treierişul după graficul orar, sîntem siguri că şi în această campanie ne vom îndeplini cu cinste sarcinile ce ne stau în faţă ca şi în campania de primăvară.

CONSTANTIN RIPA
directorul S.M.T.-ului Inoteşti,
regiunea Ploeşti

Şi cadrele sînt instruite

In campania de vară, staţiunea noastră va trebui să execute un volum destul de mare de lucrări: 5.764 de hantri. Din aceştia, 2.438 de hantri reprezintă lucrări în cîmp (seceriş, dezmiriştit, arături etc.), pentru care am şi încheiat contracte de lucrări ce depăşesc cu 33 la sută planul de producţie al campaniei. Experienţa anilor trecuţi ne-a arătat, însă, că oricît de bine ar fi pregătite maşinile ele nu pot da randamentul scontat dacă nu se dă atenţia cuvenită în aceeaşi măsură şi pregătirii cadrelor de mecanizatori.

Trebuie să subliniem în primul rînd, că cei 18 ucenici-tractorişti, la care se mai adaugă şi cei 10 elevi practicanţi, ce au sosit de la şcoala de mecanizare a agriculturii din Filipeştii de Tîrg, ne vor putea fi de mare ajutor în campanie, lucrînd pe lîngă cei mai iscusiţi tractorişti şi batozari.

La şedinţa Sfatului S.M.T., ţinută de curînd în staţiune, am stabilit împreună cu preşedinţii celor 4 gospodării colective şi ai celor 35 de întovărăşiri agricole să trimită la staţiune, în scopul instruirii, oamenii ce vor fi folosiţi ca minuitori de secerători-legători şi batozari la citeva garnituri de treier. In prezent, cu aceştia se ţin cursuri de pregătire profesională.

Pentru deservirea celorlalte batoze, sînt instruiţi — împreună cu cei de mai sus — tot mai mulţi tractorişti fruntaşi printre care Vasile Moise, Voicu Marin şi alţii. Aceştia vor îndeplini atît funcţia de tractorist cît şi cea de batozar. Lecţiile sînt predate de către inginerii şi tehnicienii din staţiune. Predarea lecţiilor se face atît în orele de producţie, în atelier, lucrîndu-se efectiv la reparaţii, cît şi după terminarea producţiei (cîte o oră de curs şi o oră de seminar zilnic) cu demonstraţii practice pe maşină.

Ing. VALERIU DRUŢA
agronom şef la S.M.T.-Sihlea,
regiunea Ploeşti

Una în scripte, alta pe teren...

Tov. Gheorghe Antici, preşedintele comitetului executiv al sfatului popular al comunei Liteni — regiunea Suceava este un om optimist. Dacă de pildă este întrebat cum se desfăşoară lucrările de întreţinere în comună, îţi răspunde liniştit:

— Păi la colectiva din satul Rotunda ce ţine de comuna noastră, păioasele au fost plivite pe toată suprafaţa. La porumb, floarea-soarelui şi cartofi, praşila I-a a fost terminată. La fel stau lucrurile şi pe tarlalele întovărăşiţilor, ca şi pe ogoarele individualilor.

Toate ar fi bune dacă pe teren, în afară de colectivă, lucrurile n-ar sta cu totul altfel. Căci pînă zilele trecute abia se făcuse praşila I-a pe vreo 15 hectare cu porumb ale întovărăşirii. Cît priveşte ţăranii muncitori individuali, nici jumătate dintre aceştia nu ieşiseră la prăşit, deşi buruienile au început să înăbuşe culturile.

Care să fie cauza acestei situaţii? Care alta decît delăsarea de care dau dovadă tovarăşii din conducerea sfatului popular în acţiunea de îndrumare a oamenilor pentru întreţinerea culturilor potrivit regulilor agrotehnice? Că aşa stau lucrurile, o dovedeşte însuşi faptul că cele 26 hectare cu culturi prăşitoare de pe lotul zootehnic al sfatului popular sînt năpădite de buruieni. Concluzia? Comitetul executiv al sfatului popular, în frunte cu tov. Gh. Antici să-i mobilizeze pe ţăranii muncitori să grăbească lucrările de plivit şi prăşit, folosind fiecare ceas şi fiecare zi bună de lucru, mai ales acum cînd ploile au încetat şi în raionul Fălticeni.

M. NEGURA
corespondent

Săgeţi

Mecanicul controlor Constantin Beica de la S.M.T. Hîrşova în loc să se preocupe de buna calificare a mecanizatorilor obişnuieşte să-i bată, aşa cum s-a întîmplat de curînd cu tractoristul Gheorghe Timoftei.

— Auuu!! Prea mă „califici" meştere!!...

Un mijloc eficace de sporire a producţiei la porumb

Anul trecut, gospodăria agricolă de stat Jegălia, din regiunea Constanţa, a aplicat porumbului, în perioada de vegetaţie, îngrăşăminte chimice faziale, în cantităţile arătate în graficul de mai sus. Procedîndu-se astfel s-a obţinut la hectar, — faţă de parcelele neîngrăşate, — un spor de recoltă de 30 la sută.

La sfat cu agronomul

— Bucuroşi de oaspeţi?

— Bucuroşi, bucuroşi, mai e vorbă: răspunse preşedintele colectivei, strîngînd mîna inginerului agronom. De altfel ne-am şi mirat că a trecut o săptămînă şi nu aţi mai dat pe la noi.

— Ba, să zic drept, intră în vorbă colectivista Ivănică Filofteia, credeam că ne-aţi uitat de cînd lucraţi la sfat, la regiune.

— Ei vezi că nu v-am uitat, îi întoarse vorba inginerul, trecînd pragul sediului gospodăriei.

E drept că de cînd începuse munca la sfatul regional Piteşti, inginerul agronom Pohrib Gheorghe nu mai trecuse pe la gospodărie.

— Ei, ce mai e nou, de cînd nu ne-am văzut? se interesă inginerul, scoţîndu-şi haina de ploaie, semn că avea de gînd să stea de vorbă pe îndelete cu prietenii lui, colectiviştii.

Preşedintele colectivei din Văleni, raionul Topoloveni, tovarăşul Vasile Corbescu, privi o clipă pe fereastră, apoi se întoarse către inginer.

— Ia, ploile ne-au mai ţinut pe loc, dar acum de cînd s-a îndreptat vremea am început lucrul cu nădejde. Azi lucrăm la vie.

— Aţi ţinut socoteala cînd trebuie s-o stropiţi, aşa cum v-am spus săptămîna trecută? întrebă inginerul.

— Am făcut aşa cum ne-aţi arătat, ţinu să-l asigure preşedintele. Şi ca să întărească cele spuse, omul începu să înşire tot ce făcuseră.

— Bine, foarte bine, dar aveţi grijă să puneţi şi puţin alaun în soluţia de stropit ca să se ţină mai bine pe frunză, să n-o spele ploaia. Şi să ţineţi bine minte: vremea asta este foarte prielnică pentru atacul de mană. Altfel, cum se prezintă? Ceva urme? întrebă cu aceeaşi stăruinţă inginerul.

— Nimic, nimic, veni cu hotărîre răspunsul preşedintelui. Numai ne-e teamă de grîu şi de porumb. In unele locuri la grîu, în margine, unde s-a strîns mai multă apă, a apărut rugina.

Inginerul Pohrib rămase citeva clipe pe gînduri, apoi le spuse celor prezenţi:

— Ar fi bine să daţi ceva îngrăşăminte fosfatice. Cîte 40-50 de kilograme la hectar. Nu-i însă motiv de îngrijorare. Iar la porumb începeţi prăşitul pe rînduri şi răritul. Să lăsaţi cîte un fir la fiecare jumătate de metru.

Cei din biroul preşedintelui ascultau cu atenţie cuvintele inginerului. Doar şi anul trecut avuseseră de înfruntat de multe ori situaţii grele, pe care le-au învins cu ajutorul sfaturilor date de el, reuşind să obţină peste 1.500 kg grîu şi aproape 2.800 kg porumb la hectar. Şi anul acesta, cînd în livada de pruni s-a arătat larva de „albiniţă", tot inginerul a fost acela care i-a învăţat imediat cum să distrugă dăunătorii. Acum, livada, una din bogăţiile colectivei, se prezintă bine, vestind o recoltă bogată de prune.

...Trecuse timp binicel de cînd inginerul agronom intrase pe poarta colectivei din Văleni. Dar oamenii se arătau bucuroşi să mai stea încă mult timp de vorbă cu „inginerul lor", ale cărui sfaturi le aduce mereu cîte ceva nou. Iată de ce nu m-am mirat deloc, cînd la plecare, strîngîndu-i mîna cu căldură, colectiviştii din Văleni l-au rugat să nu mai lase să treacă mai mult de o săptămînă pînă va fi iar în mijlocul lor.

P. RADU

Cultura și viața

Din activitatea Editurii Agro-Silvice de Stat

Zilnic o carte într-un tiraj de circa 4.000 de exemplare

Convorbire cu tov. ing. Octavian Feneșan, directorul Editurii Agro-Silvice de Stat

Spre deosebire de editurile din statele capitaliste, editurile din țara noastră nu se limitează la rolul de intermediar între autor și întreprinderea tipografică. Ele au un aport determinant în alcătuirea planului de editare, urmărind ca materialele editate să constituie un mijloc eficace de educare, mobilizare și organizare a maselor în jurul sarcinilor construcției economice și culturale trasate de partid și guvern.

Pentru a informa pe cititorii noștri despre felul cum Editura Agro-Silvică de Stat se străduiește să-și îndeplinească acest rol, am rugat pe tov. ing. Octavian Feneșan, directorul editurii, să răspundă la cîteva întrebări:

— Ce ne puteți spune despre realizările editurii în cei 4 ani de activitate?

— De la 1 iunie 1953, cînd a luat ființă editura noastră, au fost tipărite circa 1.400 titluri de cărți și broșuri, într-un tiraj total de peste 15 milioane exemplare. Lucrările apărute tratează probleme din toate sectoarele agriculturii și silviculturii, constituind un ajutor prețios pentru specialiștii și ceilalți lucrători din agricultura țării noastre. Circa o treime din lucrări au fost editate în limbile maghiară, germană și sîrbă.

Dintre lucrările mai valoroase amintim: „Fitotehnia vol I", „Agrochimia", „Legumicultura vol. I", „Avicultura vol. I", „Atlas de anatomie comparativă", „Sistemul nervos central și neuro-vegetativ al animalelor domestice", „Organe de mașini", „Silvicultura generală", „Dendrologia" și altele. Merită a fi subliniat faptul că o parte din lucrările editate de noi, cum ar fi: **„Plantele lemnoase din R.P.R."** de Al. Beldie, **„Pedologie generală"** de Const. D. Chiriță, **„Anatomia topografică a calului"** de prof. dr. V. Gheție și colectivul său, au fost distinse cu Premiul de Stat.

O deosebită atenție acordăm editării materialului de propagandă vizuală, cum ar fi: planșe, afișe, fotogazete, pliante, etc. Pînă în prezent, aceste materiale au fost editate într-un tiraj de circa 19 milioane exemplare și aproape 500 titluri.

Tot pe linia popularizării regulilor agrozootehnice în masa largă a țărănimii muncitoare pot fi amintite colecțiile „Biblioteca agricolă", „Din experiența fruntașilor în agricultură" și „Din experiența fruntașilor în creșterea animalelor", în cadrul cărora s-au publicat o serie de broșuri interesante și folositoare.

Dacă editura a reușit să obțină o serie de realizări însemnate, crescînd și afirmîndu-se în fața cititorilor săi, aceasta se datorește atît faptului că în ultimul an capacitatea ei de producție a crescut cu 25 la sută cît și sprijinului pe care l-am primit din partea colectivului de autori, colaboratori și lucrători ai editurii. Printre aceștia merită a fi menționați prof. Gh. Ionescu-Sișești, prof. V. Gheție, prof. M. Zamfirescu, prof. A. Săvulescu, prof. Vintilă Stinghie, prof. I. Fișteag, prof. Papp Ștefan și alții.

Aceasta despre trecut. În ceea ce privește sarcinile din acest an, vom edita aproximativ 300 titluri într-un tiraj total de 1.200.000 exemplare. Ce înseamnă acest lucru? **Zilnic o carte într-un tiraj de circa 4.000 exemplare** și un material de propagandă vizuală la 2—3 zile.

— Rezultă că editura a reușit să-și îndeplinească sub raport cantitativ sarcinile ce-i stăteau în față. Ar fi interesant de știut și în ce măsură au răspuns lucrările editate necesităților teoretice și practice ale agriculturii țării noastre?

— Întrebarea necesită două răspunsuri. Primul legat de actualitatea temelor abordate, iar al doilea referitor la conținutul lucrărilor publicate.

În ceea ce privește alegerea temelor, trebuie arătat că editura a reușit să umple în mare măsură golurile tematice din specialitățile de bază ale agriculturii. Au fost editate numeroase lucrări de îndrumare tehnică și de generalizare a experienței prețioase în ce privește obținerea de recolte bogate și organizarea muncii în întreprinderile agricole socialiste — lucrări de care se simțea mare nevoie.

Cît privește celălalt aspect, al conținutului, considerăm că și aici s-au obținut realizări de seamă. Mărturie stau numeroasele scrisori primite la redacțiile editurii și recenziile apărute în revistele de specialitate din țară și din străinătate, care apreciază aceste lucrări ca valoroase. În același fel au fost apreciate majoritatea cărților noastre și în consfătuirile cu cititorii. O dovadă a calității lucrărilor publicate de editura noastră o constituie și faptul că diverse edituri din țările vecine și prietene au solicitat dreptul de a le traduce în limbile respective. De pildă, la consfătuirea de la Poznan (R. P. Polonă) a editurilor din țările lagărului socialist, delegatul U.R.S.S. și-a exprimat dorința de a traduce în limba rusă lucrarea **„Cultura porumbului"** de G. Ionescu-Șișești, iar delegatul R. P. Polonă, lucrarea **„Oaia țigaie de munte"** de T. Nica și B. Dermengiu.

— Cum veți folosi experiența acumulată în cei 4 ani de existență pentru a satisface în măsură și mai mare cerințele în ce privește literatura agricolă?

— După cum am mai arătat, editura s-a străduit să prezinte cititorilor lucrări consacrate problemelor celor mai importante. Acesta rămîne obiectivul de bază al editurii și în munca de viitor. În acest scop, noi ne-am întocmit un plan de perspectivă pentru viitorii 3 ani care cuprinde aproximativ 9.000 coli editoriale sau circa 180.000 pagini de carte. Anunțăm cu acest prilej apariția unor lucrări valoroase ca: **„Agrotehnica"** de G. Ionescu-Șișești, **„Fitotehnia vol II"** de N. Zamfirescu și colectivul său, **„Anatomia sistemului nervos periferic și circular"** de V. Gheție și colectivul său **„Zootehnie generală vol. II"** de Furtunescu, etc. Totodată vor fi reeditate o serie de lucrări valoroase solicitate de cititori și vor fi tipărite unele lucrări din trecut de prof. Ion Ionescu de la Brad, prof. C. K. Constantinescu, etc. O lucrare de mari proporții inițiată de editură va fi **„Enciclopedia agricolă a R.P.R."**, care va apare în 7 volume, cu începere din anul 1959.

La baza alcătuirii planului tematic de perspectivă a stat sarcina de a sprijini traducerea în viață a hotărîrilor partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea și întărirea sectorului socialist în agricultură și creșterea continuă a producției agricole. Planul întocmit de noi a fost îmbunătățit simțitor în urma sugestiilor și observațiilor rezultate din larga consultare cu cititorii și instituțiile interesate și din dezbaterea planului revăzut și completat în consiliul redacțional.

În cadrul planului de perspectivă s-a acordat o atenție deosebită cărților de nivel tehnic superior. Aceasta, deoarece încă ne lipsesc lucrări de bază privind: agrotehnica, viticultura, entomologia, fitopatologia, microbiologia agricolă, botanica, fiziologia vegetală și animală, chirurgia veterinară, zootehnia specială, organizarea întreprinderilor agricole socialiste, economia diferitelor ramuri din agricultură, etc. Aici sînt incluse tratatele, manualele universitare, monografiile, analele și buletinele științifice, manualele inginerești și îndrumătoarele pentru cadrele cu pregătire superioară.

Pentru cadrele medii din agricultură în planul de perspectivă sînt cuprinse un număr de circa 271 lucrări cuprinzînd colecțiile de îndrumări tehnice, călăuze, agende, îndreptare, etc.

De un real folos a fost experiența anilor trecuți în ceea ce privește editarea lucrărilor de popularizare. Am constatat că regulile agrotehnice sînt însușite mai ușor atunci cînd sînt prezentate într-o formă mai sugestivă (desen, schițe, fotografii). De aceea, pentru viitorii ani am pus un accent deosebit pe editarea de planșe, fotogazete, pliante, afișe, etc.

Pentru a ne putea îndeplini obiectivele propuse în plan noi am luat măsuri să lărgim colectivul de autori atrăgînd un număr cît mai mare de oameni de știință și practicieni și să folosim colective de autori pentru lucrările de bază. În vederea îmbunătățirii muncii noastre ne-ar ajuta foarte mult intensificarea legăturilor cu editurile din alte țări. În acest scop noi ne propunem să organizăm schimburi de experiență (schimburi de tematici, redactori, elaborarea în comun a unor lucrări, etc.) cu editurile din țările vecine și prietene.

O atenție mai mare va acorda editura redactării lucrărilor publicate și prezentării lor artistice, printr-o grafică variată și sugestivă.

Nu pot să închei convorbirea noastră fără a releva faptul că editura va cinsti așa cum se cuvine cea de-a 40-a aniversare a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie și împlinirea a 10 ani de la instaurarea Republicii Populare Romîne. Pentru aceasta ne-am întocmit un plan special potrivit căruia vom edita o serie de lucrări omagiale, vom organiza consfătuiri cu cititorii, etc.

Știți să răspundeți?

În dorința de a-i stimula pe cititorii ziarului nostru să studieze pe scară cît mai largă lucrările apărute sau cele ce apar din domeniul agro-zootehnic inaugurăm, începînd cu numărul de față, un concurs de întrebări intitulat *„Știți să răspundeți?"*

Sub acest titlu, vom publica întrebări cu privire la diferitele culturi de cîmp, creșterea animalelor, mecanizarea lucrărilor agricole etc.

Răspunsurile se vor trimite pe adresa ziarului nostru în termen de două săptămîni de la data publicării lor, cu mențiunea: *„Pentru concurs"*. Ele trebuie scrise citeț și semnate cît se poate de descifrabil, indicîndu-se ocupația și adresa concurentului. La încheierea concursului, care va dura trei luni, cînd vom publica și răspunsurile exacte, cîștigătorii vor fi stabiliți pe baza *punctajului obținut*.

Pentru cele mai multe răspunsuri exacte se vor acorda:
Premiul I — un aparat de radio.
Premiul II — un patefon.
Premiul III — o mașină de bătut porumb.

În afară de cele trei premii, se vor acorda mai multe mențiuni, pe baza exactității răspunsurilor primite.

Publicăm mai jos primele întrebări:

- Cînd se formează buclajul la mieii de rasă Karakul?
- Care este viteza maximă de zbor a unei albine pe oră?
- Care este cantitatea de sînge care trece prin uger, în vederea obținerii unui litru de lapte de vacă?
- Care este producția de lapte record obținută zilnic și de la ce vacă?
- Care pasăre domestică are cea mai lungă durată de clocire a ouălor?

Ce să citim

V. Tendriakov: Străin în casa lui

Deși face parte din cea mai tînără generație de prozatori sovietici, V. Tendriakov și-a făcut cunoscut numele în masa largă a cititorilor din marea țară vecină prin cîteva nuvele și povestiri, care dezbat în mod ascuțit probleme adînci de viață, conflicte pline de dramatism. Printre aceste lucrări se află și povestirea „Străin în casa lui", apărută în traducere romînească la Editura „Cartea Rusă".

Luptînd pentru zugrăvirea neabătută a adevărului vieții, Tendriakov s-a dovedit a fi un bun cunoscător al satului, al colhoznicilor, al problemelor ce preocupă acest întins sector de viață. În povestirea de față, V. Tendriakov ne înfățișează cîteva întîmplări din viața familiei Reaskin. Eroii sînt bătrînul Reaskin, nevasta lui, fiica lor Stiosa și proaspătul lor ginere, brigadierul tractorist Feodor Soloveikov.

Pătrunzînd în casa Reaskinilor, Feodor Soloveikov are prilejul să cunoască lăcomia fără margini a socrului său, firea lui de hîrciog, de cirpotaș, lipsa de interes pentru treburile colhozului. La bătrînul Reaskin instinctul micului proprietar a luat proporții înfiorătoare înecînd tot ce era curat și omenesc în acesta.

Stiosa — crescută în acest mediu otrăvit de lăcomie, nemulțumirea și invidia oarbă a părinților — nu înțelege de ce casa lor este ocolită de cei din sat, de ce nu sînt iubiți de colhoznici și bineînțeles, ea nu vede nici adevăratele motive pentru care soțul ei refuză să mai trăiască în casa socrilor. Cu timpul însă — după o seamă de întîmplări pilduitoare — Stiosa se va înapoia la vrednicul ei bărbat, și abia atunci va vedea cu durere că Reaskinii nu sînt iubiți de colhoznici pentru că ei au călcat în picioare tot ceea ce înfrumusețează pe om: cinstea, omenia, dragostea și încrederea în cei din jurul tău, alături de care trăiești și muncești.

Povestirea lui V. Tendriakov trebuie să fie citită de către toți cei ce iubesc literatura zilelor noastre.

La examene, printre studenții agronomi

De curînd, studenții Institutului agronomic „N. Bălcescu" din București ca de altfel studenții din întreaga țară au intrat în sesiunea de examene de sfîrșit de an.

...Emoționată, Maria Duțe din grupa 113, anul IV Facultatea de Agricultură, pășește în sala de examen. Pe ușă e scris cu litere mari: Fitotehnie. Disciplina: pășuni și fînețe. *O dată cu citirea subiectului studenta își recapătă stăpînirea de sine și începe să-l pregătească. La sfîrșitul examenului Maria Duțe a primit calificativul „foarte bine"*

După ea urmează la examinare studentul coreean Kin-Son Uc. După felul cum zîmbea, în timp ce-și pregătea subiectele, oricine se putea convinge că nici el nu se va lăsa mai prejos față de colegii romîni, care tot timpul studenției l-au ajutat în orice împrejurare. A vorbit fără greșală despre gramineele de pășuni și de fînețe. La fel și despre celelalte teme. Cunoștințele temeinice de agrotehnică pe care le-a căpătat îi vor fi desigur de mare folos, cînd peste aproape un an de zile va trebui să aplice cele învățate la noi, pe ogoarele și dealurile însoritei Coree.

La fel de bine au răspuns majoritatea studenților din anul IV Agricultură: Maria Lazăr, Ilie Mitrache, Elena Bălănescu, Kim-Ion Suc și C. Popescu.

Calificativele primite de cei mai mulți dintre studenți dovedesc pregătirea temeinică pe care au primit-o tinerii agronomi, care peste o lună, două, vor împînzi toate colțurile țării ca ingineri stagiari.

Membrii grupei 314 — anul III Horticultură sînt cunoscuți de întreaga facultate ca unii dintre cei mai sîrguincioși studenți și cu greu găsești printre ei unul, doi, care să nu acorde atenția cuvenită pregătirii profesionale. Examenul susținut zilele trecute la Legumicultură, materie de bază în pregătirea profesională a inginerilor horticoli — a dovedit din plin acest lucru. Din 22 de studenți — cîți sînt în grupă — unul singur a fost notat cu „suficient", restul numai cu „bine" și „foarte bine".

Și la celelalte discipline studenții facultăților Institutului agronomic „N. Bălcescu" s-au prezentat foarte bine la examene. Aceasta spre mulțumirea lor proprie și a profesorilor, spre mulțumirea întregii țări, care are nevoie de cadre bine pregătite pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor izvorîte din necesitatea construcției socialiste, în care sînt angajate toate forțele poporului.

C. PERCEA

Pentru fondul central de cereale al statului

Contractări la Palazu Mare

Ședința adunării generale a început la ora stabilită, așa cum de altfel obișnuiesc colectiviștii din Palazu Mare, regiunea Constanța, și în alte ocazii. De data asta însă, ei se arătau mai nerăbdători, mai dornici, parcă, să-și spună cît mai repede cuvîntul. Știau că au de luat o hotărîre destul de importantă. Cînd președintele gospodăriei, tovarășul Gheorghe Bileca, a luat cuvîntul, în sala căminului cultural, ticsită de oameni, s-a făcut liniște deplină. Bărbați, femei — din brigăzile de cîmp, de la grădinărie, de la grajdurile de animale — și-au îndreptat privirile spre vorbitor, sorbindu-i parcă cuvintele:

— Eu, tovarăși, după cum bănuiți, n-am să vă țin nici de data aceasta un d i s c u r s. *Vreau numai să arăt că în fața noastră stă o sarcină de mare cinste, aceea de a răspunde prin fapte grijii ce ne-o poartă partidul și guvernul nostru, pentru viața nouă ce ne-o făurim. E vorba despre contribuția noastră la asigurarea fondului central de cereale al statului. Așa după cum fac toți oamenii muncii de pe ogoare, trebuie să facem și noi. Anume, să hotărîm împreună și să contractăm cu statul surplusul de cereale din acest an.*

Președintele arătă apoi că este o datorie de cinste a colectiviștilor să contracteze cereale, precizînd că după cum muncitorii din fabrici și uzine trimit la sate mărfuri, unelte și mașini agricole, tot așa colectiviștii — și ceilalți țărani muncitori — sînt datori să trimită la orașe cît mai multe cereale și alte produse agricole.

— Și-apoi — explică mai departe președintele — Hotărîrea Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea cerealelor prevede o seamă de avantaje pentru cei care încheie contracte de vînzare a cerealelor. Este deci în interesul nostru să încheiem contracte, căci statul ne garantează un preț bun la cereale, spor de 10 la sută peste prețul de contractare, credite și altele.

Atenția cu care erau ascultate cuvintele președintelui gospodăriei făcea dovada că harnicii colectiviști din Palazu Mare înțelegeau pe deplin importanța acestei adunări.

Timpul în care președintele gospodăriei a vorbit despre avantajele contractării s-a scurs pe nesimțite. Au luat cuvîntul apoi și colectiviștii din sală. Ei au arătat că este de datoria și în interesul fiecăruia să contracteze o cantitate cît mai mare de cereale cu statul. La urmă, tov. Bileca a spus: „Sînt de părere ca gospodăria noastră colectivă să contracteze 32.000 kg de grîu, 60.000 kg de porumb și 10.000 kg de floarea-soarelui.

— De acord! au răspuns zeci și zeci de colectiviști, aplaudînd cu căldură.

Chiar în acea zi au fost încheiate contracte cu „Recolta", atît pentru cerealele contractate de către gospodărie cît și pentru surplusul din cerealele ce se cuvin colectiviștilor la zile-muncă. Niculae Porcea, de pildă, a contractat 1.000 kg de cereale, Aldea Marin — 600 kg, Ion Zimnea — 600 kg, îngrijitoarea de scroafe Ilinca Lucreția — 1.000 de kg. Și ca ei au mai încheiat mulți alții.

Cu mîndrie, tovarășul Bileca, președintele, spunea pe înserate într-un grup de colectiviști:

— Așa se cade: să fim în frunte și la contractarea cerealelor, ca și la muncile agricole. Aceasta să fie una din mîndriile noastre.

S. RADU

Comună codașă

Cît vezi cu ochii, pînă în fundul zării, se întind lanurile de grîu ale gospodarilor din comuna Largu, raionul Filimon Sîrbu. Mîndrețea celor aproape 400 ha. de grîu și 1.800 ha. porumb dovedește că oamenii de aici au muncit cu pricepere și hărnicie încît nădăjduiesc să obțină recolte cu mult mai bogate decît în alți ani.

Dacă însă îi întrebi pe tovarășii de la sfatul popular despre mersul contractărilor de cereale, afli că pînă acum cîteva zile, pe întreaga comună s-au contractat numai 9.550 kg grîu și 19.900 kg porumb, ceea ce reprezintă prea puțin față de posibilitățile existente.

De ce oare această rămînere în urmă?

În primul rînd, fiindcă producătorii agricoli din comuna Largu nu cunosc îndeajuns avantajele ce le au dacă contractează cereale cu statul deși o așa zisă prelucrare a Hotărîrii Consiliului de Miniștri cu privire la contractarea cerealelor s-a făcut pe la începutul lunii mai. De atunci însă, s-a bătut pasul pe loc. Nu s-au organizat consfătuiri cu producătorii agricoli nici la căminul cultural, nici pe circumscripții electorale, în care să se discute pe larg avantajele pe care le au cei ce încheie contracte. Că așa stau lucrurile o dovedește însuși faptul că în această comună nu există vreo asociere de vînzare a cerealelor, cu toate că producătorii agricoli pot beneficia, în acest caz, de un spor de 10 la sută peste prețul prevăzut în contract.

Pe de altă parte, exemplul personal, pe care trebuia să-l dea cei care duc muncă de lămurire pentru ca producătorii agricoli să contracteze cît mai multe cereale cu statul, a lipsit cu desăvîrșire. Deputați ca Tudora Trocin, Ion M. Pană și alții au încheiat contracte mult mai tîrziu ca alți țărani muncitori din comună și pentru cantități mici de cereale. Iar deputații Radu V. Petre, Ion C. Ștefănică, Stancu Oprea nu au încheiat chiar nici un contract. Președintele sfatului popular comunal, tov. Gh. Băduceanu, bunăoară nu a contractat nimic, președintele cooperativei, tov. Stan Stancu, a contractat, 100 kg porumb, iar vicepreședintele aceleiași cooperative, tov. Marin Bănică, a contractat numai 100 kg. grîu și 100 kg. porumb.

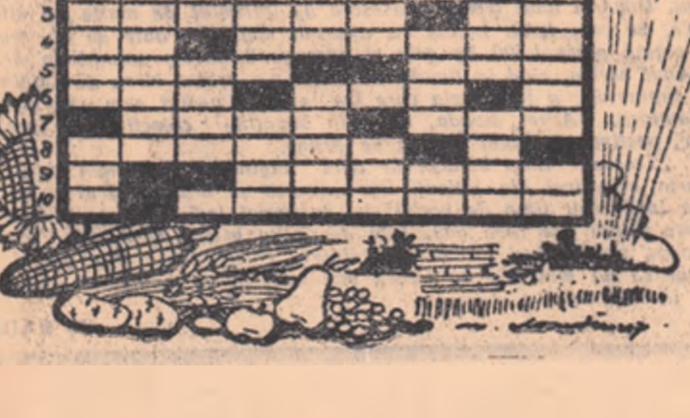
În comună însă sînt posibilități de a se contracta mari cantități de cereale. Pentru aceasta este necesar ca atît membrii comitetului executiv al sfatului popular comunal, cît și lucrătorii de la „Recolta" și cei din cooperație să depună o muncă însuflețită pentru popularizarea avantajelor ce le oferă sistemul de contractare a cerealelor. De asemenea, organele de conducere ale I.R.C.A. „Recolta" și cele ale Uniunii raionale a cooperativelor de consum au datoria să controleze și să îndrume, cu mai multă grijă, munca celor cărora li s-a încredințat sarcina de a încheia contracte de cereale cu gospodăriile colective, cooperativele agricole de producție, cu întovărășirile agricole și cu membrii acestora, precum și cu țăranii muncitori cu gospodărie individuală.

E. VASILIU

Cuvinte încrucișate — Agricultură

ORIZONTAL: 1. — În curînd va începe strîngerea rodului muncii pe ogoare. 2. — O lucrare importantă de care depinde în mare măsură o recoltă bogată. 3. — Luminiș în pădure. — Sandu Boerescu. 4. — Gust caracteristic. — Luminos se întrezărește pentru toți oamenii muncii din țara noastră. 5. — Afluent al Dunării. — În acest loc. 6. — Așa va fi viitorul scumpei noastre patrii. — Tragere la țintă. 7. — Din ei se cerne belșug peste ogoare (fig.). — Cîntecul național al oricărei țări. 8. — Ramură de brad cu frunze cu tot. 9. — Vițel de bivol. 10. — Locul unde pasc vitele vara și plata pentru pășunatul lor.

VERTICAL: Plantă oleaginoasă, din ale cărei semințe se face ulei de uns și de iluminat — Boul din dreapta. 2. — Spălarea stratului arabil de către apele provenite din ploi. 3. — Ajutoare auxiliare pentru țăranii muncitori. — Rămășițe de la presele de ulei ce se dau în hrana animalelor. 4. — Iarbă crescută după a doua coasă. — Vierme inelat cu corpul rotund. 5. — Zi a săptămînii. — Adolescent. 6. — Îl are asigurat oricare om al muncii din patria noastră. — Acela (pop.). 7. — Andrei Alexandrescu. — Puternici. — Cal dobrogean. 8. — Arbust ale cărui flori se întrebuințează pentru a provoca sudoarea, iar fructele, scoarța și rădăcina au proprietăți purgative. — Plante din ale căror flori se scoate opiu, iar din semințe se face un fel de ulei (pl.). 9. — Prima stare a unor ființe vii, animale sau plante. — Pană de despicat lemne.

„N-avem cadre"!

SATIRA UMOR

Pe Nae Coașcă, o veche cunoștință, l-am întîlnit acum cîteva zile la gospodăria agricolă de stat „Înainte".

Eu: „Noroc, Nae! Tii! De cînd nu te-am mai văzut!" „Te cred! zice. Unde era să mă vezi?! Că dumneata la București, în Capitală, iar eu aici, unde-a înțărcat dracu' copiii!" „Da' ce, nu ești mulțumit?" întreb. „Nu-s domnule! Nu-s", îmi răspunde. „De ce, Nae? Ai leafă proastă?".

„Nu... zice — deși — ar putea fi c-o clasă mai mare"... „Muncă multă?" mai insist eu. „Berechet! Dar nu de asta..." face el. „Locuință proastă?" — adaug. „Pe dracu! Stau colo-n casa aia frumoasă". „Atunci?" mai încerc eu să-l descos. „Aiiu-i oful! Nu-s oameni dom'le! Nu-s oameni!" „Cum adică nu-s oameni, Nae?" mă mirai eu. „Adicătelea nu sînt cadre, n-ai cu cine munci! Nu-i vorbă, pe hîrtie sînt ele și încă „calificate", dar cînd e vorba de treabă, ferească sfîntul!" „E chiar așa de proastă situația, Nae?" „Proastă?! Foarte proastă! Îngrozitoare!! N-ai cu cine să lucrezi! Și știi că la mine cînd e vorba de treabă... adică n-ai de unde să știi că n-am lucrat niciodată împreună! Dar iacă-ți spun acum: cînd văd oameni nepricepuți mă apucă dambla ua!" „Ai dreptate, Nae! Ai dreptate!".

„Mie-mi spui?! Și culmea-i că după ce sînt nepricepuți, mai sînt și încrezuți și încăpățînați!"

„Zău?" mă mirai eu. „Da, ca niște catîri, dom'le! N-ar asculta de sfatul unuia mai cu experiență, să-i tai! Pe mine mă știi că-s gata oricînd să dau un sfat... Dar dragoste cu sila nu se poate! Numai că vezi dumneata, dacă nu mă ascultă pe mine, care, vorba aia, am ceva în capul ăsta, dau cu oiștea în gard! Dau, dom'le!" „Adică cum?" întrebai. „Păi, să-l luăm, de pildă, pe inginerul ăsta agronom... inginer, vorba vine, că nu-i în stare să deosebească nici mărarul de pătrunjel. I-am spus: treci domnule, în planul de cultură și vreo cîteva hectare de mătură, că știm cu toții cît e de folositoare mătura la casa omului. Carevasăzică e bun de larg consum, și dacă-i de consum aduce bani buni. Ce, crezi că m-a ascultat?! Ți-ai găsit! Și ce-ți închipui c-a pus pe locul acela?" „Ce, Nae?" întrebai. „Zarzavat! Să mori de rîs, nu alta! Zar-za-vat!!! Că de asta ne arde nouă, gospogea gospodăria de stat, să facem pe zarzavagiii! Un neisprăvit agronomul ăsta. Ne lipsesc oamenii asta e. Ei, și dacă ar fi numai el! Dar uite, de exemplu, electricienii ăștia care trag firele prin curte, — adică vorba vine „electricieni"! — Le-am spus: „Puneți, domnule, cîte două fire la un loc, că dacă se rupe unul să rămînă celălalt, adicătelea să nu rămînem, la un adică, în întuneric ca orbeții!" Ce, crezi că au ascultat?! Da' de unde! Au rîs! Și doar știi cît de priceput sînt cînd e vorba de electrificare!... adicătelea n-ai de unde ști, că n-am lucrat împreună". „Așa-i, Nae. N-am lucrat", zisei eu. „Și asta spre ghinionul dumneavoastră — făcu Nae Coașcă — al ăstora care mîzgăliți hîrtia! V-aș mai fi dat cîte un sfat, să învățați și voi cum se scrie un articol. Că drept să spun, de cîte ori deschid un ziar, imediat văd că și la voi, acolo, nu prea stați bine cu cadrele. Nu-și cunosc oamenii meseria, dom'le! Asta e! Uite-l, de exemplu, pe contabilul nostru. I-am spus: fă domnule înmulțirea și pe urmă adună! Dar el"...

În momentul acesta intră un om. „Tovarășe Coașcă — zise acesta — naște Joiana!" „Să-i fie de bine și să-i trăiască!" zise vechea mea cunoștință. „Păi nu veniți s-o vedeți?" „Ce să văd domnule, ce să văd?! Ce-s eu, moașă de vaci?!" „Dar la porci cît li porția de porumb?" întrebă omul. „Tu nu știi?" „Nu!" făcu celălalt. „Nimic nu știi domnule!" Către mine: „Ce-ți spuneam: lipsesc cadrele!" „Nu știu, că-s nou" — făcu noul venit. „Eh! Nou! Dă-le și tu... așa... ca... pînă s-or sătura!" „Așaaa!! Păi măsura asta o știam și eu" — zise omul. „Știai pe dracu'!" „A zis tov. director, mai adăugă acela, să vă întreb cînd faceți injecțiile la păsări?" „Ce injecții, domnule?" „Alea, ca să nu dea boala-n ele". „Păi să nu dea, ce zic eu să dea?!"

După aceea omul ieși. „Auzi, ridică tonul Nae, să fac injecții păsărilor! Ce pretenții! Aștia cred că omu-i dumnezeu, să le știe pe toate! Și directorul e... un nepriceput! Ce pretenții! Așa-i cînd nu sînt oameni! Nu-s cadre calificate cum trebuie, domnule!! Asta e!"

...Ne-am despărțit. Am aflat pe urmă că Nae Coașcă era angajat la gospodăria agricolă de stat „Înainte" în calitate de zootehnician... calificat!

MIHNEA MOISESCU

Jalba unei batoze

Pe bărăganele bătrîne,
Mai roditoare ca-n alți ani,
Durară bogății de grîne
Dibace brațe de țărani.

Ca mîine-or duduí pe arii
Batoze mii cu meșteșug,
Să se desfete făurarii
Neasemuitului belșug.

Tot mai aproape, surioare,
E ziua marelui ospăț
Ce-l așteptăm cu nerăbdare
(Iertați-mi tonul șugubăț).

Căci noi de-un an întreg de zile,
Nesățioase cum ne știm,
Tot stînd acea imobile,
De dorul snopilor tînjim...

Dar vai, eu nu mai sînt întreagă;
E cazul, cred, să mă explic:
La ora asta sînt beteagă
Și nu mai pot mînca nimic.

De astă-vară vătămată,
De mult ce am înfulecat,
Zac și acum nevindecată,
Căci „feicerii" m-au fost uitat...

Și mi-a intrat o boală-n oase,
Mă doare la încheieturi,
Mi-s fălcile neputincioase,
Ba am și cîteva fracturi.

Drept care rog cu insistență
Aici organele în drept,
Să mă trateze de urgență,
Căci nu mai pot deloc s-aștept.

Hai, izbăviți-mă o dată
De-al neputinței mele chin,
Căci nu mai pot sta nemîncată,
Și simt că-mi vine să leșin...

O BATOZĂ
De la S. M. T. Viziru, regiunea Galați
p. conf. IGOR BLOCK

Din experiența UNITĂȚILOR AGRICOLE SOCIALISTE

ULIȚA COLECTIVIȘTILOR

In comuna Roma, regiunea Suceava, datorită muncii pline de hărnicie a colectiviștilor, s-au obținut anul trecut recolte bogate la hectar, ceea ce a contribuit la sporirea veniturilor lor. Nu mai puțin de 80 de colectiviști și-au construit case noi. In fotografie: fațada cîtorva din noile case ale membrilor gospodăriei colective, înșirate pe această uliță.

Nu s-au oprit la jumătatea drumului

O dată terminată cooperativizarea agriculturii, organele de partid și de stat din raionul Măcin n-au considerat încheiată lupta pentru făurirea unei vieți din ce în ce mai bune pentru țărănimea muncitoare.

In acest scop, membrii comitetului raional de partid și ai comitetului executiv al sfatului popular raional au primit sarcina de a sprijini și îndruma cîte o gospodărie colectivă, precum și cîte un număr de întovărășiri agricole.

Preocuparea pentru întărirea economică și organizatorică a întovărășirilor agricole a și început să-și dea roadele. In această primăvară, din cele 42 de întovărășiri, cîte există în raion, 26 au executat în comun aratul în toate culturile și însămînțatul la cerealele păioase. De asemenea, 10 întovărășiri au luat hotărîrea să facă și recoltatul în comun, iar producția să o împartă atît după munca depusă cît și după suprafața deținută de fiecare întovărășit. In același timp, s-au luat măsuri ca în toate întovărășirile munca să fie organizată pe brigăzi, echipe sau cete, precum și pentru stabilirea unor tarife de plată în natură sau în bani a lucrărilor ce se execută de către un întovărășit, în folosul altui întovărășit.

Totodată, organele de partid și de stat se preocupă și de crearea și dezvoltarea fondului obștesc în întovărășirile agricole. Așa, de pildă, întovărășiții din Turcoaia au cultivat pentru fondul obștesc 2 ha cu coreandru, iar cei din Hamcearca 2 ha cu cartofi. Alte 17 întovărășiri au hotărît să rețină pentru fondul de bază între 3—5 la sută din producția totală de cereale realizată, iar altele, cîte 10 kg de boabe la ha din toate culturile.

Paralel cu munca de întărire economico-organizatorică a întovărășirilor agricole, organele de partid și de stat desfășoară o stăruitoare muncă politică de masă în rîndul întovărășiților, spre a-i convinge să pășească pe treapta superioară a cooperării în producția agricolă — gospodăria colectivă.

Faptul că gospodăriile colective primesc zilnic numeroși membri din rîndul întovărășiților constituie o dovadă că atît organele de partid și de stat, cît și oamenii muncii din agricultura acestui raion nu s-au oprit la jumătatea drumului.

I. NICOLAE

Experimentarea sistemului îmbunătățit de salarizare

Muncitorii din gospodăriile agricole de stat văd în sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere o mai justă prețuire a muncii lor.

In gospodăriile agricole de stat, unde sistemul de salarizare s-a aplicat corect, veniturile muncitorilor au crescut în lunile aprilie și mai cu însemnate procente față de vechiul sistem.

Din păcate însă, în unele gospodării de stat nu s-a dat atenția cuvenită cunoașterii de către fiecare muncitor a regulamentului pe baza căruia se experimentează noul sistem de salarizare și premiere. De aceea, nu e de mirare că unii muncitori încă nu știu că orice depășire a sarcinilor ce le revin este însoțită de mărirea cîștigului lor lunar. Deseori ei cunosc numai salariul tarifar, dar nu și drepturile de acord și de premiere. Pe de altă parte, în unele gospodării s-au săvîrșit greșeli izvorîte îndeosebi din aplicarea mecanică a sistemului de salarizare și premiere sau din neaprofundarea lui. Astfel, în sectorul zootehnic al gospodăriei de stat Cesimcea se repartizase unei brigăzi, peste norma minimă, o turmă de tineret ovin aflată la 24 km de sediul brigăzii. Se înțelege că în asemenea situație, maistrul respectiv nu putea supraveghea îndeaproape munca ciobanilor. Cel mai bun lucru ar fi fost așa cum prevede dealtfel și regulamentul — ca un muncitor calificat să îndeplinească sarcinile maistrului conducător de brigadă, primind pentru aceasta, peste salariul ce i se cuvine, un spor pînă la 20 la sută din cîștigul mediu lunar realizat de către muncitorii pe care îi conduce.

Un exemplu de aplicare în mod mecanic a sistemului de salarizare și premiere îl oferă și gospodăria Negru Vodă. Aici, toți cei 9 maiștri din ramura de producție vegetală primeau în mod egal un salariu de 700 lei lunar (ceea ce corespunde normelor minime) deși suprafețele atribuite fiecăruia variau între 434—557 ha.

Constatări din cîteva gospodării agricole de stat

Aplicîndu-se în mod just noul sistem de salarizare și premiere, maistrul cu 434 ha ar fi trebuit să primească 760,50 lei, iar cel cu 557 ha — 974,75 lei.

In mod greșit s-a aplicat noul sistem de salarizare și premiere și la gospodăria de stat Ostrov, secția Lipnița. Aici, s-au acordat salarii mai mari decît cele regulamentare recalculîndu-se salariul după numărul de animale repartizate. In secție există un număr de animale ce pot fi repartizate la trei muncitori, dar conducerea secției, probabil, s-a gîndit că face economie repartizînd acestea animale numai la doi oameni. In realitate cei doi muncitori primeau lunar, la un loc, drept salariu tarifar 1.580 lei. Printr-o mai bună organizare a muncii se puteau încadra trei oameni care ar fi primit numai 1.350 lei. In acest fel s-ar fi asigurat și o îngrijire mai bună animalelor. In loc să se țină însă seama de faptul că sporul de cîștig al muncitorilor nu se realizează prin mărirea salariului tarifar fix, ci prin adăugarea la salariul tarifar a plății pe unitate de produs obținut (litru de lapte produs, kilogram spor în greutatea vie realizat etc.), conducerea acestei gospodării a judecat cam așa: norma minimă pentru deservirea vacilor cu lapte de către un îngrijitor este 12 capete, revenindu-i salariul tarifar de 450 lei. In acest caz lui Juncu Dumitru, care îngrijește 14 vaci, trebuie să-i revină 525 lei, adică mai mult cu 75 lei, deoarece pentru îngrijirea unei vaci i se cuvin 450 :12 = 37,50 lei. Acest lucru însă nu este prevăzut nicăieri în regulament. In același fel s-a procedat și la secția Cîmp a gospodăriei Cocargea-Deleni, unde cinci îngrijitori de scroafe primeau un salariu tarifar de cîte 675 lei fiecare, în loc de 608 lei, deoarece aveau peste norma minimă cîteva capete. Conform regulamentului, acești muncitori își pot mări cîștigul dar nu în acest fel, ci prin obținerea unui număr cît mai mare de purcei înțărcați și cu greutate medie mai mare.

Exemplele de mai sus ridică o problemă foarte importantă. Anume: ca gospodăriile agricole de stat să revizuiască de urgență modul cum au adoptat sistemul îmbunătățit de salarizare și premiere și să urmărească o aplicare cît mai judicioasă a lui, menită să ducă la stimularea reală a maiștrilor și muncitorilor din gospodăriile agricole de stat.

ADRIAN TOPA
șeful serviciului organizarea muncii din Departamentul gospodăriilor agricole de stat

Impresii din ospeție

Cei doi călători aproape nici nu observaseră intrarea mea în compartiment, atît erau de absorbiți de discuție.

Așezat pe bancă, priveam întinderile înverzite ce se fugăreau în goana trenului, și poate n-aș fi dat importanță convorbirii celor doi tovarăși, dacă cuvintele unuia dintre ei nu mi-ar fi atras atenția.

— Treisprezece mii de kilograme de porumb la hectar e grozav lucru!

Cel care vorbise ridică o clipă privirea de pe carnetul pe care-l avea în față, apoi începu să-l răsfoiască căutînd probabil vreo însemnare specială.

— Ba în unele locuri și 14.000, spuse celălalt.

...Sigur că vin de la un curs, gîndii eu, socotind după carnetele pline cu însemnări.

Curiozitatea mă împingea să aflu unde anume se obținuse o astfel de producție, așa că, cerîndu-mi scuze pentru întreruperea discuției intrai în vorbă întrebîndu-i ceea ce mă interesa.

— Aici, la Mădăraș, replică cel care vorbise întîi.

După cum aveam să aflu, cel ce-mi răspunsese era Gheorghe Goina, președintele, iar celălalt, Dumitru Bitea, brigadierul zootehnic din gospodăria colectivă „Viața Nouă" din Sîntana.

— Acum venim de acolo, îmi spune președintele. Am fost, cum s-ar spune, în ospeție.

— Oameni harnici colectiviștii din Mădăraș, interveni și brigadierul zootehnic. Am avut de învățat de la ei!

Însemnări

Președintele colectivei din Sîntana dădu aprobativ din cap, apoi continuînd ideia brigadierului zootehnic îmi spuse:

— 13.000—14.000 de kilograme de porumb boabe la hectar nu-i lucru de glumă. De-aia ne-am și dus la ei să vedem cum l-au lucrat. Anul acesta am pus și noi 12 hectare cu porumb hibrid și vrem să aplicăm metodele lor ca să obținem și noi o recoltă bogată.

In timp ce vorbea președintele, brigadierul zootehnic desfăcu filele carnetului pe care erau cîteva desene.

— Sînt grajdurile pentru vite ale colectivei din Mădăraș făcu el arătîndu-mi-le. Le-a desenat inginerul agronom. Și noi avem nevoie în colectivă de asemenea grajduri. De aceea am luat unele schițe de la ei. Cînd începem lucrul le vom cere planurile.

Din vorbă în vorbă, înțelesesem că și cei din Mădăraș se interesaseră de cultura grîului și ceruseră lămuriri de la meșterii pămîntului din Sîntana. Mai vrusese să afle cei din Mădăraș să știe cum de au ajuns colectiviștii din Sîntana să aibă peste 140 de bovine, 180 cabaline, peste 1.700 de oi, 400 de porci și 1.000 de păsări. După cît pricepeam fusese o vizită mai mult decît între vecini: fusese o întîlnire între prieteni.

Tovarășii mei de compartiment continuau să răsfoiască carnetele cu însemnări, și poate că aș fi aflat încă multe lucruri interesante de la această întîlnire tovărășească, dacă trenul, încetinindu-și viteza, nu i-ar fi făcut pe cei doi călători să se pregătească de coborîre.

R. POENARU

Fiecare om la locul potrivit

Dacă vrei să afli cum sînt folosite forțele de muncă în gospodăria colectivă „23 August" din comuna Feldioara, regiunea Stalin, nu-i nevoie să-l întrebi pe președinte. Acum că s-au mai potolit ploile, Mihail Löx te va invita ori cum pe cîmp, să-i vezi singur oamenii.

Primul drum va fi, de bună seamă, la grădina de legume. Ai să te întrebi de ce nu la porumb sau la cartofi, unde se execută prașila, la sfeclă, unde se face răritul, sau în altă parte? Președintele e de părere că acolo nu prea te-ai putea documenta. Toți cei 137 de colectiviști din brigăzile de cîmp sînt oameni în putere. Tineri cei mai mulți. Doar Iosif Grecu și încă vreo doi au părul alb. Dar asta încă nu înseamnă mare lucru. Iosif Grecu, cu toți cei 65 de ani ai lui, învîrte sapa ca în tinerețe și trage coasa mai ceva ca unul de 30 de ani.

In schimb, grădina de legume îți oferă cel mai bun exemplu despre justa folosire a colectiviștilor în muncă. Nu mai ținem socoteală că și Otto Pleyer, brigadierul legumicol, are școală. Trecem și peste faptul că moș Paul Scheip, care se ocupă de răsadnițele colectivei, are practică îndelungată în ale grădinăritului. Dar ai să vezi că din brigada legumicolă fac parte, în afara șefilor de atelaje, numai oameni vîrstnici. Aici muncile sînt mai ușoare, și bătrînii — fie ei bărbați ori femei — pot să le dovedească. Doar Gheorghe Țurcanu și Domnica Drugă, șefii de echipe, au sub 45 de ani. Dar ei nu pot fi înlocuiți că prea știu bine seama zarzavaturilor.

Sigur că mai sînt și alți bătrîni în colectivă. Bunăoară paznicii. Ei nu pot munci în cîmp, dar de păzit averea colectivei, pot.

Și meseriașii sînt repartizați la locuri potrivite. Geaba se temea tîmplarul Kootz, că n-au să-l dea la atelier. Acolo l-au repartizat. Și face treabă bună. Îi spunea el, lui Iosif Taus, acum un an, cînd îl bătea la cap să intre în gospodărie.

— Hai, măi Fritz, în colectivă că te dăm la meseria ta. Mă vezi pe mine? Sînt zidar și zidărie fac.

Ce-au mai avut colectiviștii de luptat acum 5 ani, pînă să-l tragă lîngă ei pe Gheorghe Herzfeler, fierarul, și pe Martin Galter, de la rotărie.

— Nu venim, ziceau cei doi, că n-aveți aici fierărie și nici rotărie.

Cam tot așa a fost și cu Matei Nan. De cînd s-a pomenit omul numai după oi a fost. Știa și rostul pășunatului, și îngrijirea oilor, și mulsul și făcutul cașului. Dar sapa nu știa s-o mînuiască. Și nici coasa. Tocmai asta îl făcea să șovăie. Pe semne îi șoptise careva că n-o să fie dat la oi. Dar temerea bătrînului s-a risipit de mult. Căci în gospodăria colectivă fiecare om e folosit în locul cel mai potrivit puterilor și pregătirii lui.

NICOARA COSAȘU

Insemnate venituri bănești

Incă din primele luni ale anului gospodăriile colective din regiunea Constanța care au dezvoltat cele mai rentabile ramuri de producție au realizat însemnate venituri bănești și astfel au putut să împartă, lunar sau trimestrial, avansuri în bani. Din veniturile obținute în urma valorificării produselor agricole pe piețele orașelor Constanța și Medgidia, ca și din cele încasate prin contractarea a peste 80.000 kg de cereale, gospodăria colectivă din comuna Izvorul Mare a împărțit al doilea avans trimestrial în bani, revenind fiecărui colectivist, ca și în primul trimestru, cîte 4 lei la ziua-muncă.

Valorificarea prin cooperativă a unor mari cantități de produse vegetale și animale și contractarea a 58.000 litri de lapte și producția de pe cele 100 ha cultivate cu plante industriale și medicinale a făcut ca și gospodăria colectivă din comuna Topraisar să împartă lunar colectiviștilor avansuri în bani cîte 5 lei pentru ziua-muncă.

Să cunoaștem și să combatem bolile și dăunătorii culturilor legumicole

CANCERUL BACTERIAN AL ROȘIILOR. Boala este întîlnită mai ales în culturile de roșii din preajma orașului București. Ea se manifestă în general prin ofilirea plantei, începînd cu frunzele de la bază. Cu timpul, tulpina crapă în dreptul petelor, formîndu-se răni adînci; pe fructe apar pete albicioase, rotunde, asemănătoare unui ochi de pasăre. Boala produce mari pagube îndeosebi în anii ploioși.

Mijlocul de luptă cel mai eficace împotriva acestei boli este smulgerea și arderea plantelor atacate.

PATAREA SAU MANAREA FRUNZELOR DE TOMATE. Atacul se observă pe frunze și mai rar pe tulpini. Pe frunze apar pete mici, circulare, de culoare brun-roșiatică. Cu timpul, mijlocul petei devine albicios, iar pe suprafața ei apar niște puncte negre. Cînd atacul este puternic frunzele se usucă, începînd cu cele de la baza tulpinii. Tomatele sînt atacate mai puternic de această boală în anii ploioși.

Ca metodă de combatere se recomandă: stropirea plantelor cu zeamă bordeleză 1 la sută, de îndată ce au apărut primele pete de mană.

FLUTURELE ALB AL VERZEI. Omida fluturelui are corpul de culoare verde, cu dungi galbene și cu negi

negri. Pe frunzele atacate se observă găuri de diferite mărimi. In cazul atacurilor puternice nu mai rămîn din frunze decît nervurile.

Combaterea: Plantele se stropesc sau se prăfuiesc cu D.D.T. pînă la formarea căpățînei. După formarea căpățînei se folosește Nicotoxul, în concentrație de 0,4 la sută.

MANA CARTOFULUI. Atacă în special frunzele, apoi tulpinile și tuberculii. Pe frunzele bolnave se ivesc pete cafenii, la început mici și rotunde, apoi de formă neregulată. Pe partea inferioară a frunzei se observă, în dreptul petelor, un puf alb. Dacă tăiem un tubercul atacat, vedem în miezul lui, sub coajă, niște pete negre.

Combaterea: Se face prin stropiri cu zeamă bordeleză 1 la sută în timpul vegetației. Se recomandă trei stropiri pe an: una înainte de înflorire, a doua după înflorire, iar a treia la 2—3 săptămîni după a doua.

PLOȘNIȚA ROȘIE A VERZEI. Este o insectă cu corpul lung de 7—10 mm, de culoarea roșie și acoperit cu pete negre, care atacă de preferință semincerii de varză. Atacul se manifestă sub formă de pete de culoare deschisă, produse de înțepăturile ploșniței. Cînd atacul este puternic florile și fructele cad.

Mijlocul de combatere. Plantele atacate de această insectă se prăfuiesc cu D.D.T. sau H.C.H. (Hexacloran).

MOLIA VERZEI. Atacul este produs de omida acestei insecte; omida este lungă de cca 12 mm, și este de culoare verzuie. Ea produce găuri în frunze și apoi consumă țesutul de pe partea inferioară a frunzelor.

Combaterea: prin prăfuire cu D.D.T.

MUSCA VERZEI. Plantele atacate de acest dăunător tînjesc în vegetație, frunzele căpătînd culoare cenușie. Larvele muștei rod măduva și țesuturile conducătoare ale tulpinii.

Ca metodă de combatere se recomandă să se adauge praf de H.C.H. în mocirla în care se înmoaie rădăcinile plăntuțelor de varză înainte de plantare. De asemenea, este bine să se prăfuiască cu H.C.H. terenul în jurul plăntuțelor, pe o rază de 5—6 metri.

★

Pentru aplicarea măsurilor de combatere a bolilor și dăunătorilor mai sus amintiți, se recomandă cultivatorilor de legume să ceară sprijinul inginerilor și tehnicienilor agronomi. Materialele necesare pentru combaterea bolilor și dăunătorilor culturilor care au fost contractate la stat se obțin în mod gratuit de la secțiile agricole ale sfaturilor populare raionale și regionale.

Pentru restul culturilor materialele se pot procura contra cost, de la secțiile agricole și cooperativele sătești. In ambele cazuri aparatura și asistența tehnică sînt asigurate în mod gratuit de către secțiile agricole ale sfaturilor populare.

Ing. C. SNAGOVEANU

A zecea zi din decadă cu carburanți economisiți

„Ne alăturăm și noi"...

— Da, ne alăturăm și noi — așa mi-au spus zilele trecute tovarășii Constantin Mocanu, șeful brigăzii a treia, și Aurel Pîrlog, șeful grupei a patra de tractoare de la S.M.T. Traian-Sat, regiunea Galați. Aflaseră și ei — mecanizatorii acestei stațiuni fruntașe — din ziarul „Agricultura Nouă" — cele realizate de către tractoriștii brigăzii a 3-a de la S.M.T. Cobadin, regiunea Constanța. Acum, „la încheierea socotelilor" după campania de primăvară, și-au dat seama că și ei, datorită realizărilor dobîndite, pot să se numere printre cei ce lucrează a zecea zi din decadă cu carburanți economisiți.

Brigada a treia, lucrînd pe ogoarele gospodăriei colective „Gh. Doja" din comuna Traianu, a terminat la vreme muncile de însămînțări.

Mulțumiri au transmis stațiunii și colectiviștii din Scorțaru Vechi, pentru lucrările făcute de către tractoriștii grupei a patra, ce lucrează pe lotul experimental de 100 ha (lot pe care absolut toate lucrările se execută cu mijloace mecanizate). Prașila I a fost făcută la vremea potrivită. Vrednicii tractoriști Nicolae Stanciu și Dumitru Marin mai au de prășit ultimele hectare și sînt gata și cu prașila a II-a mecanică.

In campania de primăvară, atît mecanizatorii din brigada a treia cît și cei din grupa a patra, au obținut însemnate succese în realizarea planului de producție. Primii au executat 1.087 de hantri, realizîndu-și planul în procent de 234 la sută, iar ceilalți și-au depășit hantrajul planificat în proporție de 212 la sută. Succesele dobîndite de acești destoinici mecanizatori se datoresc respectării normativului de îngrijiri tehnice, metodelor înaintate folosite (cuple de mașini îndeosebi) și lucrului la lumina farurilor pe o bună parte din timpul nopții.

— Cei zece tractoriști din brigada a 3-a și grupa a 4-a au economisit și însemnate cantități de carburanți și lubrefianți — mi-a spus tov. ing. Grigore Săvescu, agronomul șef al stațiunii. Astfel, grupa a patra a economisit 2.813 kg, iar brigada a treia 6.540 kg de motorină. Aceasta în afară de benzină și ulei...

Dacă facem un calcul sumar, reiese clar că mecanizatorii de care am vorbit mai sus au lucrat mai mult chiar de o zi din decadă cu carburanți economisiți. Și membrii celor două „formații", care se află în întrecere, sînt hotărîți să obțină realizări și mai de seamă în campania de vară ce va începe în curînd.

I. LEȘEANU

Invățăminte de la o consfătuire

O deosebită însemnătate a prezentat consfătuirea organizată de curînd la Ploești, pentru cei 82 de președinți ai gospodăriilor colective din regiune, secretarii de partid din colective, tehnicienii și inginerii agronomi ai gospodăriilor agricole colective ca și pentru ceilalți participanți la consfătuire. Aici aveau să se discute probleme legate de întărirea economico-organizatorică a gospodăriilor colective, să se găsească metodele cele mai bune de muncă pentru dezvoltarea unităților agricole. Și se știe, că mai multe capete judecă întotdeauna mai bine.

Brigada permanentă — cheia organizării muncii

Discuții și probleme au fost la consfătuire cu duiumul. Dar mai cu putere au ieșit în evidență problemele legate de buna organizare a muncii. S-a subliniat faptul că în această privință brigada permanentă este, și trebuie să devină, veriga principală. Sînt gospodării care obțin recolte mari, care cresc și se întăresc de la an la an. Sînt însă și dintre acelea care bat pasul pe loc, sau fac pași atît de mici încît parcă nici nu s-ar mișca. Și au fost date exemple... Gospodării bune — Ziduri, Baba Ana, Romînești, Tîrgușoru-Vechi etc, și slabe — Rîfov, Fîntînele. A venit vorba, cum era și firesc, despre organizarea muncii.

In gospodăria colectivă din comuna Ziduri brigada permanentă își trăiește viața. Aici, la alcătuirea brigăzilor s-a urmărit în primul rînd ca forțele lor să corespundă sarcinilor care le revin din planul de producție. De aceea, repartizarea oamenilor în brigăzi s-a făcut ținîndu-se seama de vîrstă, sex, forță fizică și intelectuală, hărnicie, îndemînare și pricepere. Brigăzile au primit pe seama lor atelaje, unelte și suprafața pentru toată durata asolamentului. La plantele prășitoare, sistemul împărțirii din vreme a suprafețelor a fost extins. In cadrul brigăzilor, suprafețele sînt repartizate pe echipe, pe familii și chiar pe oameni și fiecare știe din vreme ce are de făcut. Aceasta stimulează interesul colectivistului, face să crească simțul lui de răspundere pentru cantitatea și calitatea lucrului îndeplinit și, prin urmare, contribuie la sporirea producției. Dacă se mai ține seama și de faptul că aici nu există fluctuații în brigăzi, că oamenii participă la muncă în proporție de 99 la sută, și că regulile agrotehnice sînt aplicate pe scară tot mai largă — apare clar pentru ce gospodăria din Ziduri obține în fiecare an recolte mari. Și n-o să se mire nimeni aflînd că în cei 5 ani de existență ea a crescut de la 53 de familii la 235 de familii, și că 72 la sută din membrii ei sînt proveniți din rîndul mijlocașilor. O să apară explicabilă și creșterea nivelului de viață al membrilor acestei gospodării: 30 dintre ei și-au făcut case noi, din zid, 76 au instalat în case difuzoare, 30 au aparate de radio etc.

Din păcate însă, sînt și cazuri unde treburile în privința organizării muncii șchioapătă. Bunăoară, gospodăria colectivă din Vîlcele avea acum 2—3 ani 7 brigăzi, deși suprafața și numărul brațelor care participau efectiv la muncă ar fi indicat mai puține. Fiecare brigadă își avea, prin urmare... figuranții ei. Din cauza aceasta, în fiecare dimineață brigadierii și președintele erau nevoiți să încropească din colectiviștii care se prezentau la lucru 2—3 sau 4 brigăzi. In ultima vreme însă situația s-a îmbunătățit. Gospodăria are acum 4 brigăzi. Ele sînt oarecum permanente și în măsură să-și îndeplinească sarcinile de plan.

Alte cîteva probleme

Dezvoltarea multilaterală a ramurilor de producție are, fără îndoială, o mare influență în creșterea și întărirea economico-organizatorică a gospodăriei colective. Cultura cerealelor, a plantelor tehnice și industriale, grădinile de legume, fermele de animale și de păsări, viile și livezile, atelierele de tot felul și alte ramuri de producție aduc venituri mari și sigure. Se vede însă că nu în toate gospodăriile colective din regiunea Ploești oamenii sînt convinși de lucrul acesta, căci altfel nu s-ar fi întîmplat desigur ca gospodăria din Vîlcele să aibă 100 de cai și 43 de boi de muncă, dar numai 8 vaci cu lapte. Și tot astfel nu s-ar fi întîmplat ca gospodăria colectivă din Găgeni să vîndă vacile și să împartă banii la zile-muncă — sub pretext că vacile nu sînt rentabile — și nu s-ar fi închis, pe același temei nereal, vărăria de la Vernești.

Că fermele de animale și ramurile de producție sînt și trebuie să fie rentabile — mai cu seamă în gospodăriile apropiate de orașe și centre muncitorești — o pot vedea colectiviștii din faptul că gospodăria din Pogoanele a obținut acum un an din zootehnie un venit curat de 152.000 lei, că la Bătrîni atelierele au produs 100.000 lei venit, că unele gospodării, își fac singure eleșteu — cum e cea din Tîrgușoru-Vechi etc.

Ar mai fi, desigur, multe de spus. S-ar putea vorbi despre necesitatea permanentizării cadrelor la locul de producție, despre folosirea lor în munca pentru care au fost pregătite. Cum să se obțină rezultate bune la grădina de legume a gospodăriei din Tîrgușoru Vechi dacă aici numai de la 1 ianuarie și pînă acum au fost schimbați nu mai puțini decît 4 brigadieri legumicoli? Schimbîndu-i de colo-colo, oamenii nu se pot specializa. Nu poate exista în acest caz simț de răspundere, organizare și ordine; prin urmare nu se pot obține nici recolte mari.

Necesitatea aplicării mai temeinice și mai largi a regulilor agrotehnice — mai cu seamă în ceea ce privește organizarea terenului, folosirea îngrășămintelor și a semințelor selecționate, — executarea în mai bune condiții a lucrărilor de întreținere a culturilor și combaterea dăunătorilor sînt, de asemenea, măsuri care se impun.

In felul acesta, gospodăriile colective din regiunea Ploești vor crește și se vor întări mereu, devenind an de an tot mai puternice.

NICOLAE COMANICI

ASIGURAȚI-VĂ BUNURILE DIN GOSPODĂRIE!

INTREBARE: Ce animale din gospodăriile sătești pot fi asigurate facultativ la Administrația Asigurărilor de Stat?

RASPUNS: — Țăranii muncitori își pot asigura facultativ cele mai însemnate bunuri din gospodăria lor. Astfel, ei își pot asigura și animalele de muncă și de producție și anume: vitele cornute mari (adică boii, taurii, vacile, bivolii și bivolițele) de la vîrsta de 6 luni, caii, armăsarii, iepele, măgarii și catîrii în vîrstă de la un an la 15 ani, oile, caprele, berbecii și țapii de la un an în sus, precum și porcii, vierii și scroafele de la 9 luni în sus.

Măsuri pentru protecția plantelor

Zilele trecute a avut loc la Giurgiu o consfătuire organizată de Ministerul Agriculturii și Silviculturii și Sfatul Popular al regiunii București, în legătură cu protecția plantelor în condițiile specifice regiunii București.

Au participat ingineri și tehnicieni agronomi, colectiviști, întovărășiți, precum și țărani muncitori cu gospodărie individuală din toate raioanele regiunii București.

Ing. Angela Opreanu, de la secția agricolă a sfatului popular regional București, a subliniat în referatul prezentat importanța acțiunii de protecție a plantelor în condițiile regiunilor de cîmpie și în special în regiunea București, care are cea mai mare suprafață agricolă dintre celelalte regiuni ale țării.

Ing. Ștefan Oană, de la secția agricolă a sfatului popular raional Vidra, a prezentat un referat privind protecția plantelor în acest raion cu multiple ramuri de producție vegetală.

Brigadierul M. Nedelcu, de la gospodăria colectivă din comuna Putineiu, raionul Giurgiu, a vorbit apoi despre desfășurarea muncii de protecție a plantelor în această gospodărie colectivă și rezultatele obținute în cursul acestui an.

Participanții la consfătuire au propus printre altele, în vederea îmbunătățirii muncii de protecție a plantelor, ca organizațiile de resort din regiune să ia măsuri pentru specializarea a cîte 1-2 oameni în fiecare gospodărie colectivă pentru îndeplinirea acestei munci.

Din R. P. Bulgaria

La S. M. T.-ul Trîstenik (Plevna)

Zilele trecute, am citit în ziarul bulgar „Zakooperativno Zemedelie" un interesant articol în care se analizează experiența stațiunii de mașini și tractoare din satul Trîstenik (Plevna). Ne-am gîndit că unele concluzii și constatări la care au ajuns mecanizatorii bulgari ar putea servi și mecanizatorilor din țara noastră. V. Makorov, autorul articolului, atrage atenția asupra normelor ridicate stabilite pentru fiecare tip de tractor în parte, ceea ce a făcut să se realizeze în medie cîte 6.904 decari (1 decar = 0,10 ha) arătură normală pe tractor convențional.

Tractoarele „DT-54" reprezintă 48,78 la sută din tractoarele S.M.T.-ului și au efectuat 59,97 la sută din volumul de lucrări pe stațiune. Tractoarele „U-2" reprezintă numai 3,66 la sută și au lucrat 4,39 din volumul total al lucrărilor în vreme ce tractoarele „STZ NATI", reprezentînd 7,88 la sută din mașini, au efectuat numai 5,41 la sută din lucrări, iar tractoarele „KD-35", reprezentînd 10,94 la sută din mașini, au efectuat numai 6,37 la sută din lucrările executate la stațiune.

De aici mecanizatorii acestei stațiuni au tras concluzia că nu se folosește întreaga capacitate a tractoarelor și că în unele brigăzi se preferă încărcarea planului tractoarelor „DT-54". De ce oare această preferință ? Răspunsul îl găsim în acea parte a articolului în care autorul se ocupă de constatările ce s-au desprins în urma întrecerii pentru economisirea carburanților și lubrifianților, întrecere care s-a soldat cu o economie în valoare de 12.494 leva în anul 1956. Deoarece se luase măsura ca fiecare depășire de consum specific de carburant să fie plătită de tractoristul respectiv, s-au introdus flighel-pompe care marcau consumul pe schimb. In aceste condiții s-a putut stabili că în cursul campaniei din toamna anului trecut un decar lucrat cu tractorul „STZ-NATI" a costat 4,39 leva, cu tractorul „KD-35" — 3,55 leva, cu tractorul „IFA" — 3,91 leva, cu tractorul „Zetor-super" — 3,76 leva, în timp ce un decar lucrat cu tractorul „DT-54" a costat numai 2,07 leva.

Pornind de la aceste constatări, s-a determinat pentru fiecare tip de tractor lucrările cărora le corespund cele mai reduse prețuri de cost. Astfel, tractoarele „DT-54" vor fi folosite la arăturile adînci pe suprafețele destinate culturilor de bumbac, tractoarele „KD-35" și „KDP" remorchează semănători și grape etc.

Una din principalele resurse ale reducerii prețului de cost al lucrărilor executate cu mașinile este, după părerea autorului, și buna întreținere a tractoarelor, precum și respectarea graficului ciclic de reparații, care la S.M.T. Trîstenik, de pildă, a fost introdus de acum trei ani. Cheltuielile la decar au fost reduse în felul acesta cu 0,19 leva, economisindu-se nu mai puțin de 128.996 leva în anul 1956.

Introducerea graficului ciclic anual de reparații a ușurat lucrul în ateliere, făcînd să se evite aglomerarea, graba, și deci și lucrul de mîntuială.

Pentru a demonstra necesitatea ridicării codașilor la nivelul fruntașilor, fapt apreciat de asemenea ca o metodă de ieftinire a prețului de cost al lucrărilor executate de mecanizatori, se dă exemplu brigăzile de tractoare nr. 5 și nr. 4.

Brigada nr. 5 a lucrat în anul 1956 cu 14.600 decari mai puțin decît brigada nr. 4 și a cheltuit pentru reparații cu 12.000 leva mai mult. De asemenea brigada nr. 5 a depășit cu 0,33 leva consumul de carburanți al brigăzii nr. 4.

Iată acum și un exemplu oferit de două tractoare aparținînd celor două brigăzi. E vorba de tractoarele „DT-54" nr. 3 din brigada a 4-a, care în patru ani a lucrat 113.335 decari și pentru a căror întreținere stațiunea a cheltuit 122.626 leva, sau 1,08 leva de decar.

Tractorul „DT-54" nr. 8 din brigada a 5-a a lucrat în 6 ani abia 94.787 decari, iar stațiunea a cheltuit pentru întreținerea lui 147.228 leva.

Cum se explică o astfel de diferență ? Să cercetăm puțin brigăzile, adică pe tractoriști. Inainte de toate, sare în ochi fluctuația cadrelor în brigada nr. 5. Anul trecut s-au schimbat aici 9 tractoriști și 13 conducători de remorci. In asemenea condiții, mașinile nu au fost îngrijite corespunzător și au intrat înainte de vreme în atelier pentru reparații.

In schimb, în brigada nr. 4 stabilitatea cadrelor a permis să se depășească sarcinile planificate pe fiecare tractor în medie cu 1.010 decari, permițînd și o considerabilă ieftinire a prețului de cost al lucrărilor efectuate.

I. SUTER

Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii

La Colombo, capitala Ceylonului, s-a deschis în ziua de 10 iunie a.c. sesiunea Consiliului Mondial al Păcii. In uriașa sală împodobită cu ghirlande multicolore a hotelului „Grand Orient", cel mai mare hotel din Colombo, s-au întrunit peste 500 de delegați din 70 de țări, reprezentanți ai tuturor continentelor lumii.

S-au adunat aici oameni de diferite concepții politice și credințe religioase, de diferite rase, cu felurite îndeletniciri — oameni de știință și artă, profesori și învățători, muncitori și fermieri, comercianți și slujitori ai cultelor religioase. Ca să ajungă aici în îndepărtata insulă Ceylon, unde se ține sesiunea Consiliului Mondial al Păcii, mulți dintre participanții la sesiune au trebuit să facă aproape ocolul lumii, să străbată oceane și continente întregi. Ei au venit la Colombo pentru a-și manifesta hotărîrea nestrămutată de a găsi un răspuns drept și eficace la problemele cele mai arzătoare pe care le pune actuala situație internațională.

Este pentru întîia oară cînd reprezentanții mișcării internaționale a luptătorilor pentru pace se întrunesc pe teritoriul unei țări asiatice, pe teritoriul unui stat tînăr, abia desprins din cătușele dependenței coloniale.

Pînă nu de mult, problemele relațiilor internaționale, problemele păcii și războiului, destinele înseși ale popoarelor erau soluționate de un grup restrîns de state apusene. Acum însă vremea robiei coloniale e pe cale să apună pentru totdeauna. Popoarele Asiei și ale Africii își cuceresc în luptă grea independența. Iar atunci cînd și-o cuceresc o apără cu hotărîre și dîrzenie față de uneltirile imperialiștilor hrăpăreți, alăturîndu-se cu însuflețire luptei popoarelor lumii pentru pace, pentru făurirea unei vieți libere — a unui viitor luminos și trainic. Așa se face că la actuala sesiune a Consiliului Mondial al Păcii, aproape jumătate din participanți sînt reprezentanți ai popoarelor Asiei și Africii.

După cum a arătat senatorul M.U.H. de Silva, ministrul de Justiție al Ceylonului (care a fost ales președinte al primei ședințe), Sesiunea Consiliului Mondial al Păcii de la Colombo „este chemată să examineze probleme importante, și în primul rînd să indice căile și mijloacele de organizare a mișcării mondiale pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară".

In mesajul trimis sesiunii, președintele Consiliului Mondial al Păcii, — Frederic Joliot Curie — subliniind marea importanță a acestei sesiuni, își exprimă convingerea fermă că omenirea progresistă se va pronunța cu hotărîre pentru interzicerea experiențelor cu arma nucleară, lucru pe care îl cer stăruitor sute și sute de milioane de oameni de pe întreg globul pămîntesc.

Poporul romîn, încadrat în marea luptă a popoarelor iubitoare de pace, urmărește cu simpatie și interes lucrările sesiunii de la Colombo și urează participanților la sesiune succes deplin în nobila lor acțiune de preîntîmpinare a uneltirilor celor care vor să turbure pacea și buna înțelegere între oameni.

Citeva probleme cu privire la transformarea socialistă a agriculturii în R. P. R.

(Urmare din pag. 1)

locale nu au desfășurat o activitate permanentă și sistematică în masa țăranilor muncitori pentru a-i convinge de avantajele mari ale muncii în cooperativa agricolă de producție cu rentă.

In puținele raioane unde s-a popularizat intens această formă de cooperare, roadele încep să apară. In raionul Gura Jiului, de pildă, comitetul raional de partid a mobilizat la început un număr suficient de activiști, într-o singură comună. Aci, paralel cu activitatea desfășurată de către comitetul de inițiativă, pentru înființarea cooperativei agricole, aveau loc și cursurile unei școli pe care au urmat-o activiștii de partid și de stat din raion. Apoi aceștia, înarmați cu cunoștințele teoretice necesare și cu o bogată experiență au trecut pe rînd în alte comune. Acolo, ei au desfășurat o tot atît de intensă muncă de lămurire, pînă ce s-a reușit a se pune bazele altor cooperative agricole de producție. Astfel s-au înființat pînă în prezent 8 cooperative de producție cu rentă numai în raionul Gura Jiului. Altele sînt în curs de formare. In raionul Agnita, regiunea Stalin, metodele de muncă au fost asemănătoare.

Socotim că în scopul îmbunătățirii muncii pentru crearea și întărirea cooperativelor de producție agricolă cu rentă, ar fi necesar să se organizeze schimburi de experiență între restul raioanelor și raioanele Gura Jiului și Agnita. In această muncă, au datoria să aducă un aport mai mare ca pînă acum tehnicienii și inginerii agronomi, zootehniștii și alți lucrători din agricultură. Aceștia trăind nemijlocit în mijlocul maselor de țărani muncitori au cele mai mari posibilități să le demonstreze avantajele cooperativelor agricole de producție cu rentă și să-i convingă să se organizeze în astfel de unități.

<u>INTREBARE</u>: Care sînt sarcinile organelor locale și în special a celor agricole, în munca de cooperativizare, în a doua jumătate a anului în curs ?

<u>RASPUNS</u>: Socot că atît luna iunie, cît și întreg semestrul iulie — decembrie 1957 constituie o perioadă foarte prielnică pentru intensificarea muncii de cooperativizare a agriculturii. In această perioadă, organele locale au datoria să folosească toate posibilitățile și mijloacele existente, pentru a face cunoscute activitatea și rezultatele bune obținute de către unitățile agricole cooperatiste. Astfel, vor putea fi organizate vizite la unitățile agricole socialiste din raion. Se vor putea organiza expoziții comunale în cadrul cărora trebuie prezentate rezultate comparative între unitățile agricole cooperatiste și țăranii muncitori individuali. De asemenea, organele locale vor trebui să folosească presa de la raioane și regiuni, gazetele de stradă, conferințe la căminul cultural și alte mijloace de popularizare a rezultatelor obținute de către unitățile agricole socialiste fruntașe. In felul acesta, un număr tot mai mare de familii de țărani muncitori vor putea fi convinse să intre în unitățile agricole cooperatiste.

In această muncă, organele locale de stat și îndeosebi lucrătorii din agricultură au datoria să țină seama de faptul că succesele în munca de cooperativizare a agriculturii constau în primul rînd în întărirea unităților existente spre a deveni centre puternice de atracție pentru ceilalți țărani muncitori.

In campania de recoltare a păioaselor ce se apropie, cînd mase mari de țărani sînt adunate laolaltă, inginerii și tehnicienii au cel mai bun prilej să popularizeze rezultatele concrete obținute de unitățile agricole cooperatiste. Văzînd cu proprii lor ochi recoltele mari obținute în gospodăriile colective și în cooperativele de producție cu rentă, — unde lucrările se fac în comun pe suprafețe de teren mari cu mijloace mecanizate, aplicîndu-se temeinic metodele agrotehnice înaintate, țăranii muncitori individuali își vor putea da seama ușor că numai intrînd și ei în una din aceste forme de cooperare agricolă de producție munca lor este răsplătită din plin.

De asemenea, inginerii și tehnicienii agronomi sînt datori să sprijine efectiv și în mod permanent pe țăranii muncitori care doresc să se organizeze în noi unități agricole cooperatiste. Ei trebuie să ajute la comasarea terenurilor, la crearea condițiilor necesare pentru adăpostirea și furajarea animalelor din unitățile cooperatiste vechi și cele ce iau ființă, la organizarea comitetelor de inițiativă etc., — ca și la desfășurarea în bune condiții a campaniilor agricole.

Totodată, organele locale trebuie să organizeze munca de lămurire de la om la om folosind toate forțele existente la sate, comune și raioane, atrăgîndu-i pe fruntașii din unitățile cooperatiste spre a colabora în această muncă. In scopul obținerii a cît mai bune rezultate, este bine ca organele raionale de partid și de stat să învețe din experiența bogată pe care au dobîndit-o în această acțiune regiunile Constanța și Galați.

Aplicînd metodele folosite în aceste două regiuni fruntașe, adaptîndu-le condițiilor specifice locale, se poate grăbi în mare măsură ritmul cooperativizării în agricultura noastră, deoarece în toate regiunile sînt create condiții favorabile ca la sfîrșitul actualului plan cincinal, sectorul socialist să poată livra economiei noastre naționale 60—70% din producția de cereale marfă.

DIN UNIUNEA SOVIETICĂ

Un viticultor fruntaș

Pe cunoscutul viticultor moldovean Vasile Pîrciu l-am văzut pentru întîia oară în împrejurări oarecum neobișnuite: ținea o conferință la Institutul agricol „Frunze" din Chișinău. Erau de față studenți și profesori cărora Vasile Pîrciu le arăta în cuvinte simple cum a obținut echipa lui cîte 12 tone de struguri la hectar.

— Cum am dobîndit noi o recoltă așa de mare ? — întrebă la un moment dat cunoscutul viticultor, după care răspunse: — Noi am început lupta pentru recolte mari prin umplerea golurilor, pentru a da plantațiilor desimea normală.

Vasile Pîrciu a arătat apoi amănunțit cum a îmbunătățit echipa lui lucrările de prelucrare a solului, cum a sporit încărcătura butucilor, cum a aplicat îngrășarea suplimentară, polenizarea artificială și cum a intensificat lupta împotriva bolilor viței de vie.

Il ascultam pe conferențiarul acesta neobișnuit, mă uitam la steaua de aur de Erou al Muncii Socialiste și la insigna de deputat al Sovietului Suprem al U.R.S.S., care străluceau pe pieptul lui, și îmi ziceam că patria a răsplătit cu adevărat pe merit munca rodnică a viticultorului moldovean.

In toamna anului trecut am poposit în satul Ciobalchia, din raionul Cahul, R.S.S. Moldovenească, centrul colhozului „Congresul al XIX-lea al P.C.U.S.". Aici trăiește și lucrează Vasile Pîrciu.

L-am găsit în vie. Era în toiul culesului. Pe înserate, i-am călcat pragul casei, unde se afla grămadă toată familia: nevasta, trei fete și doi feciori. După cină ne-am pus la sfat. L-am întrebat care e secretul echipei lui? Pufăind din lulea, Pîrciu nu zăbovi cu răspunsul:

— N-avem nici un secret. Butucul trebuie încărcat mai mult ca de obicei, dar treaba asta se cere să fie făcută cu chibzuială.

Vasile Pîrciu mi-a spus că oamenii lui țin seama de puterea de creștere a butucilor și în funcție de aceasta lasă pe fiecare butuc 8-12 vițe și pînă la 300 de ochiuri. In aceeași vreme colhoznicii iau toate măsurile pentru a asigura suficientă umezeală, hrană, lumină și căldură fiecărui butuc.

— Ca să fie o rezervă îndestulătoare de umezeală în sol, — mi-a spus Pîrciu, — după ce stringem recolta, noi arăm între rînduri la adîncime de 22 centimetri. Iar la începutul primăverii, înainte de a se deschide butucii, grăpăm arătura de toamnă.

Pentru a asigura suficientă hrană butucilor, primăvara, la prima cultivație între rînduri, se introduc 40 tone de gunoi putrezit și 150 kg de superfosfat la hectar. Inainte de înflorire și în perioada de legare se aplică îngrășăminte minerale suplimentare: 200 kg de superfosfat și 150 kg. de sulfat de amoniu la hectar.

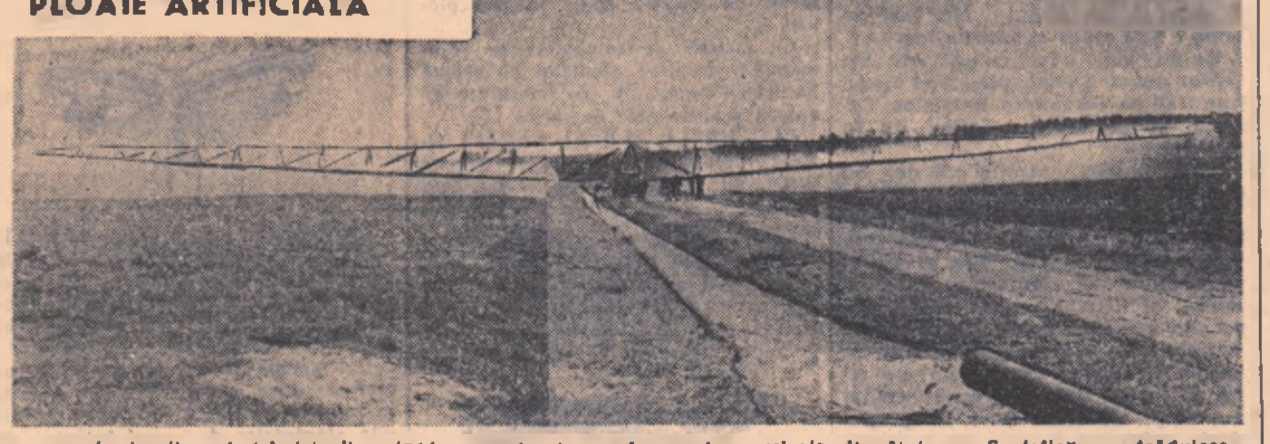
La sfîrșitul anului trecut, Vasile Pîrciu a făcut o vizită viticultorilor din Republica Populară Romînă. La Ciobalchia au venit, de asemenea, în vizită viticultori romîni și bulgari. După ce a stat de vorbă cu viticultorii romîni și bulgari, Pîrciu a ajuns la concluzia că viile trebuie să aibă o desime și mai mare.

Pîrciu s-a sfătuit cu colhoznicii. S-a hotărît atunci să se cultive pe fiecare hectar cîte 5.000 de butuci. In primăvara acestui an puieții noi au fost plantați în viile colhozului altfel decît înainte. Intre rînduri s-a lăsat aceeași distanță, cam de 1,5 metri. Intre butuci însă, în loc de 1,75 metri, s-a lăsat o distanță de 0,87 m. In felul acesta numărul butucilor se dublează.

Viticultorii din echipa lui Vasile Pîrciu au muncit bine și în primăvara acestui an. Ei și-au luat angajamentul de a obține în cinstea celei de a 40-a aniversări a Marii Revoluții Socialiste din Octombrie, pe lotul lor de 12 hectare, cîte 18 tone de struguri la hectar.

ANATOLI ROJNOV

PLOAIE ARTIFICIALĂ

Inginerii și tehnicienii uzinelor constructoare de mașini agricole din Uniunea Sovietică se străduiesc an de an să fabrice utilaje cît mai perfecționate necesare oamenilor muncii de pe ogoare.

In fotografie: un nou tip de agregat pentru producerea ploii artificiale, lucrînd pe ogoarele unui sovhoz din Cuban.

Selecțiuni din programul radio

Pentru săptămîna 16—22 iunie recomandăm cititorilor noștri să asculte următoarele emisiuni radiofonice:

PROGRAMUL I

Duminică 16.VI. Orele 10,00 — Emisiunea „De toate pentru toți"; 13,15 — Cîntă orchestra de muzică populară Radio; 14,30 — Radiomagazin.

Luni 17.VI. Orele 18,00 — Emisiunea „Vorbește Moscova !"; 19,45 — Concert de muzică populară romînească.

Marți 18.VI. Orele 15,05 — Cîntece de dragoste și jocuri populare romînești; 16,40 — Noi înregistrări de muzică populară romînească.

Miercuri 19.VI. Orele 13,05 — Mic concert de muzică populară romînească; 18,00 — „Vorbește Moscova !"

Joi 20 VI. Orele 14,00 — Program de muzică populară; 19,05 — Actualitatea în țările socialiste.

Vineri 21.VI. Orele 13,05 — Program de muzică populară; 15,45 — Cîntă orchestra de muzică populară a sfatului popular al Capitalei.

Sîmbătă 22.VI. Orele 14,45 — Cîntă Maria Lătărețu; 16,15 — „Vorbește Moscova !"; 21,00 — Cronica evenimentelor internaționale.

PROGRAMUL II

Duminică 16.VI. Orele 10,20 — Din muzica popoarelor; 14,15 — Program de muzică populară romînească; 16,00 — „Vorbește Moscova !"

Luni 17.VI. Orele 14,03 — Melodii populare romînești; 17,30 — Program de muzică populară.

Marți 18.VI. Orele 15,45 — Jocuri populare romînești; 17,15 — „Vorbește Moscova !.

Miercuri 19. VI. Orele 15,00 — Program de muzică populară; 17,30 — Program de melodii populare.

Joi 20 VI. Orele 14,40 — Cîntă orchestra sfatului popular din Oltenița; 17,35 — Cîntece.

Vineri 21. VI. Orele 18,05 — Cîntece și jocuri populare romînești; 21,05 — Melodii lăutărești.

Sîmbătă 22. VI. Orele 14,03 — Cu cîntecul și jocul pe întinsul patriei; 15,30 — Program pentru iubitorii muzicii populare romînești; 21,15 — Radiomagazin.

*

Ascultați duminică la orele 7,00 și în celelalte zile la orele 5,20, pe programul I, următoarele emisiuni pentru țărani: Calendarul lucrărilor agricole — duminică; Din activitatea stațiunii experimentale I.C.Z.-Slobozia — luni; Pregătiri pentru înmagazinarea cerealelor — marți; Lucrări în culturile prășitoare — miercuri; Ultimele pregătiri pentru recoltarea păioaselor — joi; Lucrări de întreținere la porumb — vineri; Din activitatea G.A.S. — sîmbătă.

De asemenea vă recomandăm să ascultați duminică la orele 16,30 și joi la orele 21,00, pe programul I, emisiunea „Jurnalul satelor".

Cîteva mijloace pentru conservarea lucernei și trifoiului

Insilozarea

In anii ploioși, fînul de lucernă și trifoi nu se poate usca în bune condiții, fiind supus stricării. Pentru a preîntîmpina acest neajuns se recomandă ca toate cantitățile de nutreț verde care nu se pot usca să fie însilozate.

In timpul verii, pe lîngă lucernă și trifoi mai pot fi însilozate: stuful, rogozul, precum și diferitele ierburi spontane și buruieni nevătămătoare din lanuri, de pe marginea drumurilor și de pe miriști.

Pentru reușita însilozării acestor furaje se recomandă ca organizarea procesului de producție să se execute pe echipe iar umplerea unui siloz să nu depășească 2-3 zile.

Cosirea și strîngerea fînului se va face, pe cît posibil, atunci cînd plantele au un procent de umiditate de 65-75 la sută și nu sînt ude de ploaie sau de rouă. In mod practic, aceasta se recunoaște în următorul fel: tulpinile plantelor răsucite lasă pe degete urme de sevă dar nu formează picături.

Momentul cel mai potrivit pentru recoltarea plantelor destinate însilozării este, în cazul gramineelor, la începutul înspicării iar la leguminoase la începutul înfloririi. După cosire, plantele se toacă, dacă e posibil imediat după recoltare, în dimensiuni cît mai mici. In lipsa tocătorilor se pot folosi cazmalele sau sapele bine ascuțite.

Experiența și practica agricolă au dovedit că nutrețurile care au un procent mai mare de zahăr se însilozează mai ușor decît cele care conțin multă albumină. De aceea, în cazul lucernei, plantă greu însilozabilă, se recomandă să se amestece fînul în timpul tocării cu ierburi graminee dulci, naturale sau cultivate ca: porumb, grîu, orz, ovăz (culturi compromise) frunze de sfeclă, varză furajeră etc. Proporția este de o parte lucernă la 1-2 părți din celelalte nutrețuri. Lucerna verde cu un grad de umiditate mai mare, umedă de ploaie și de rouă, trebuie amestecată după tocare cu pleavă de graminee, paie sau fînuri tocate mărunt, în proporție de 70-75 la sută lucernă și 25-30 la sută pleavă sau alte tocături. Lucerna pălită poate fi însilozată și singură atunci cînd frunzele se ofilesc ușor fără a se usca sau desprinde de pe tulpini.

Lucerna mai poate fi însilozată cu acid formic sau cu melasă. In primul caz, acidul formic se diluiază cu apă în proporție de 5 la sută, iar cu soluția obținută se stropesc straturile de lucernă pînă la umplerea silozului. Pentru 100 kg. fîn este nevoie de 5 litri de soluție de acid formic. Dacă se folosește melasa, aceasta trebuie diluată cu apă pînă la 50 la sută. La 100 kg de lucernă, sînt necesari 8-10 litri de soluție.

In timpul însilozării, lucerna se îndeasă bine și în mod uniform, avîndu-se grijă să nu se lase spații goale de aer la margini și la colțuri. După îndesare, se face vîrfuirea silozului sub formă de acoperiș de casă, punîndu-se deasupra gropii, direct pe nutrețul tocat, un strat de pămînt mărunțit și bine bătătorit, gros de 0,80—1 metru. Nu se recomandă să se pună paie sub stratul de pămînt, deoarece acestea înlesnesc dezvoltarea mucegaiurilor. Nutrețul astfel pregătit se poate da în hrana animalelor după 30—35 zile de la însilozare.

Ing. TRAIAN VOLCINSKI

Conservarea cu sare sau cu paie

Acolo unde nu sînt construite silozuri și există pericolul ca fînul de lucernă și trifoi să se altereze din cauza umezelii prea mari, se recomandă să se folosească metoda conservării cu sare sau cu paie.

Iată pe scurt cum trebuie procedat.

După cosire, dacă timpul este favorabil, fînul se usucă în brazde pînă în momentul pălirii, cînd devine puțin jilav și ținut în mînă, foșnește. Fînul se adună apoi în purcoaie și se cară la șiră. De obicei, lățimea șirei nu trebuie să fie mai mare de 4 metri iar lungimea de cel puțin 10 metri.

Pe pămînt, la baza șirei, se așterne un strat de 50 cm. paie bine îndesate, peste care se așează apoi un strat de fîn de lucernă gros de 30-40 cm. fără a se călca. Peste el se împrăștie 2-3 kg sare măruntă la 100 kg de fîn, după care stratul de lucernă se calcă bine. Se continuă în felul acesta pînă la terminarea șirei.

După 4-5 zile, temperatura în șiră începe să crească ajungînd pînă la 60 de grade C. In acest timp, este nevoie să se controleze zilnic temperatura cu un termometru sondă sau cu o vergea de fier. Cînd vergeaua frige de nu poate fi ținută în mînă înseamnă că temperatura a depășit 60 de grade și există primejdia ca nutrețul să se strice. In acest caz, șira se va desface, se va aerisi și apoi reface. Dacă nutrețul nu s-a adunat din timp și a fost uscat prea tare, se stropește fînul cu o soluție cu apă și sare avînd concentrația de 2-3 la sută. In caz cînd fînul a fost între timp plouat, se va zvînta și mări cantitatea de sare pînă la 5 la sută, după caz.

Păstrarea lucernei cu paie. — Deosebirea acestei metode față de prima constă în aceea că în loc de sare, după fiecare strat de lucernă se pun paie în grosime de 20 de cm. Este bine să se folosească paie de orz sau de ovăz.

Prin utilizarea acestor metode după împrejurări, se obține un fîn de calitate și se înlătură totodată pierderea de frunze prin scuturare în timpul uscării. De asemenea, prin întrebuințarea paielor se ridică simțitor valoarea nutritivă a acestora.

Ing. CONSTANTIN NIȚĂ

Buletin Meteorologic pentru zilele de 15, 16 și 17 iunie 1957

Institutul Meteorologic Central anunță pentru următoarele trei zile timpul probabil:

In țară: Vremea se menține călduroasă dar nestabilă cu cer schimbător. Averse de ploaie de scurtă durată însoțite de descărcări electrice vor cădea în cea mai mare parte a țării. Vînt slab cu intensificări temporare. Temperatura aerului în scădere ușoară, în jumătatea de nord-vest a țării și staționară în nord-est. Minimele vor oscila între 10—20 grade, iar maximele între 22—34 grade.

Umezeala solului va fi în creștere în Ardeal și regiunea de munte. In sudul țării și Moldova umiditatea în sol va crește în unele regiuni unde vor cădea averse — și va continua să scadă în restul țării. Temperatura solului va scădea în Ardeal și va rămîne în general staționară în restul țării exceptînd zonele în care vor cădea unele averse.

„Agricultura Nouă", organ al Ministerului Agriculturii și Silviculturii, . Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația Piața Scînteii Nr. 1 București. Telefon 7.60.10. Tiparul: Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"